

Ш

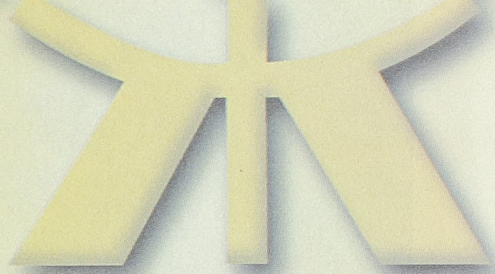
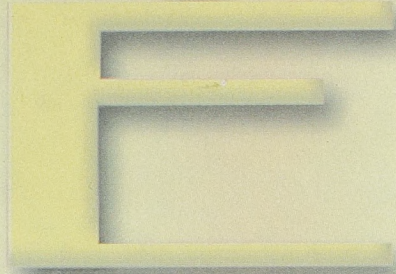
И

Ш

А

Н

И

Број 2888 Година 66. Београд, септембар 2000. Цена 19,90 динара

ИЗБОРИ
2000.

ASlink

UREDAJI
ZA
NEPREKIDNO
NAPAJANJE
ELEKTRICNOM
ENERGIJOM

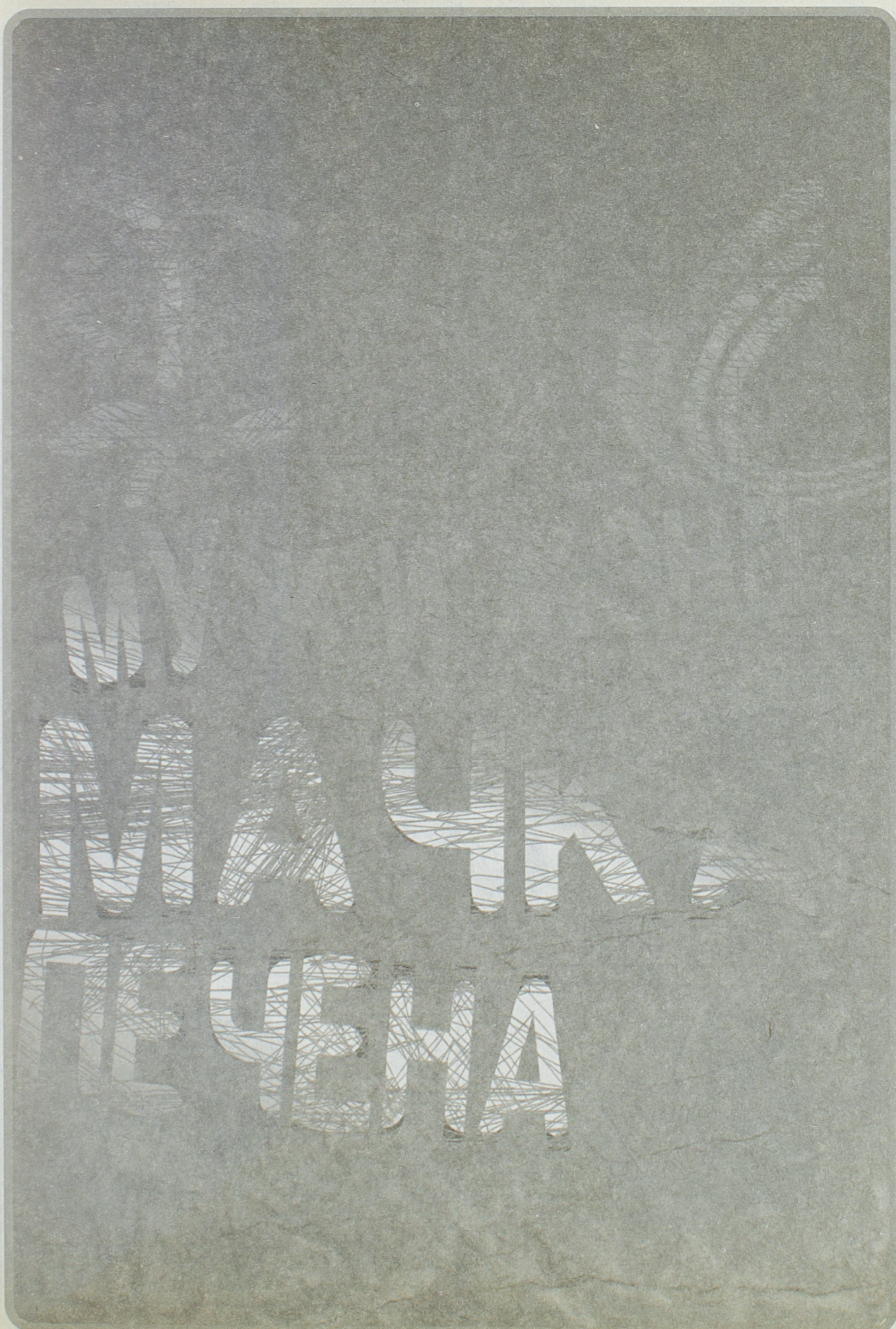
011/635 816
info@abclink.co.yu

**UPS
& AGREGATI**

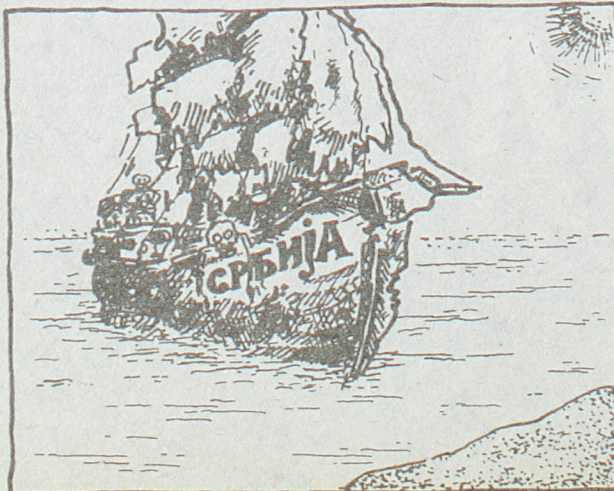
DUNAV GRUPA
DUNAV OSIGURANJE

PRIJATELJ OSTAJE PRIJATELJ

ЦРТА И ПИШЕ: ЂУБОМИР ЈАНКОВИЋ

ПРОТИВ ЗА

Ако си против:

НАТО
Хашког трибунала
Трилатерале
Дукљанске академије

Бензина на пумпама
Онога што је
Моника радила
Клинтону
Новог светског поретка
Комшије Симе
Малден Обрајт
Унмика
Добросуседских комшија

Кфора
Карле дел Понтифекс
Максимус
Блица, Гласа и Данаса
Сфора
Унпрофора
Мила Ђукановића
Додика
Свих непријатеља Срба света

Отпора
Деснице
Центра
Мондијалиста
Миљана Миљанића
Европске левице
Европске уније
Оебса
Америке
ММФ
СТО
Светске банке
Савета безбедности (искључујући Кину и Русију)

Гласаћеш за:

Дирекцију за изградњу и реконструкцију
Централни магацин лекова

Уље
Шећер
Деду, члана Патриотског савеза
Батајнички модел
Политику, Борбу, Експрес и Новости
Момира и половину Булатовића
Савет безбедности

(искључујући Француску, Америку и Енглеску)

Десет хиљада станова у првој декади миленијума

Кључну личност мира

Бензин у пластичним боцама

Санкције које нам не могу ништа

Територијални интегритет без

Косова, Војводине, Црне Горе и Санџака
Вечно пријатељство и ни дана дуже са Ираком, Либијом, Северном Корејом и Мјамарском Републиком...

Племенски савез
Монтенегра

Коалиционог и брачног партнера

Живот као у Бајмоку

Хеј Словене

Кинезитерапију

Савез са

Русијом, Белорусијом и

Борусијом...

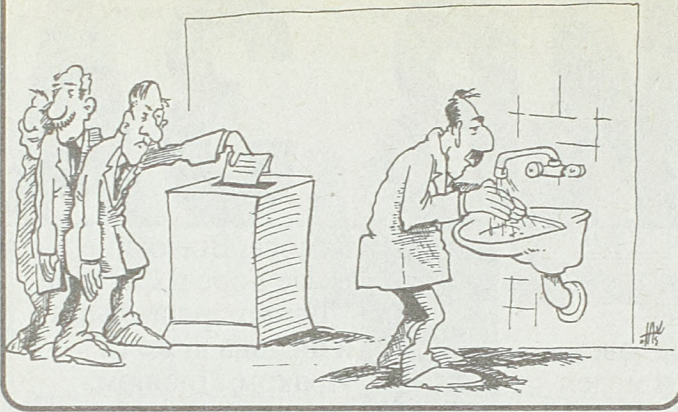
Ако си прави Србин, брале, бићеш против.
Ако си за, бићеш прави Србин, брале.

Па, ти у апс тиненцију, ако можеш!

Радивоје
БОЛИЧИЋ

Карикатура: Слободан СРДИЋ

ПРОФАЈЛЕР

Д. Минић Карлос

ГЛАСАЧ

Типичан српски гласач се препознаје по томе што не верује у тајност гласања. Зато листић крије и иза паравана и испод мантила док пише. Гледа да не оставља отиске прстију. Једном, само једном, кад је гласао против свог уверења, испред саме кутије је прогутао листић, како не би пао непријатељу у руке. Чврсто је убеђен да право гласа треба одузети женама и млађим од четрдесет година. Женама јер су превртљиве, а младима јер почињу да мисле својом главом и не уклапају се у лик просечног српског гласача.

Убеђен је да брачног друга треба држати под строгом контролом у току гласања, па је неколико пута био опомињан од стране комисије да се удаљи од паравана, иза којег гласа брачни друг. То му је било увек сумњиво, па је и рад комисије довео под сумњу. После обављеног гласања, није напуштао гласачко место, па је опет опоменут. Питали су га "Шта радите овде?", Одговорио је "Посматрам". Ви сте, дакле, посматрач". Да". А испред кога?" "Испред себе, а посматрам и иза себе."

У кафани се увек хвали како је исправно гласао и како су то показали каснији догађаји. На питање: Па, за кога си гласао? Одговарао би :За кога треба!

У гласачку недељу ујутро упаради се по пропису: бела кошуља, машна, а из ормана извлачи парадно одело са уграђеном значком. Једно време је, после бријања, стављао "брионе", а после распада СФРЈ - "питралон". Избегава да се на бирачком месту појави са својом пунолетном децом, како би и на тај начин показао дистанцу према њиховом избору. Брачног друга ниједног тренутка не испушта из вида.

Последњих година је мало разочаран у свој избор, па је решио да покаже зубе. Кренуо је да заокружи противкандидата, али га рука није послушала: отргла се контроли и сама заокружила онг јединог. Није се наљутио на сопствену руку: погледао је нежно и прошапутао "Руко моја, зелена јабуко".

Знао је да је опет његова судбина у његовој руци.

На шта личимо после свега што смо преко главе претурили, можда се и нема за ким зажалити, али да има рашта - не да има, него се иоле поштен пожалилац и плакалац бар за тринаест година не би утешо, бар колико ми, ево, не престајемо.

Али!

Није да баш и свет, а и ми овде по кући, немамо због чега и да се слатко насмејемо.

Зар није и више него смешно кад се онај кострешчић онако, из петних жила, упиње да оправда своје министровање, па по домовима здравља и болницама препада докторе и сестре убеђујући их да имају што немају, а да комедија буде већа, они, мученици, говоре да верују више њему у то што говори, него себи у оно што виде.

Знам да је у ово тешко поверовати, али сам се пре неки дан стварно од срца насмејао кад сам испред солитера у којем, на жалост, станујем чуо пензионера како кликће: "Ајд сад да ме неко упита шта ће ми сто литара млека у замрзивачу! Сад кад је млеко поскупело! Гукни сад, голубе; сад кад ја могу прст у уво, а ти у редове!"

Нема га, вала, коме не би било смешно и да види и чује председника владе који не да кликће, него и виче, и руком к'о сабљом димискијом млатара, галами како је "ова влада испунила све што је обећала", а и он и тај народ у Крагујевцу, који га тако помно слуша, знају да је та иста његова влада испунила само једно једино обећање, само оно што је 2. августа 1994. (на Светог Илију, безбожнице!) обећала: да ће "прекинути сарадњу" са Србима преко Дрине - ако не ураде онако како им је Велики Брат поручио. Прекодринска браћа не могаše тада против себе, па ови заиста испунише то што обећаше: ударише границу на Дрини (ено је и данас, стоји као најтврђи споменик српском братству, јединственом у свету), а ударише им и санкције, српско-српске, десет пута горе него што је свет увео Србији јер се мешала у послове свог народа с оне стране Дрине. При свему томе, роде, треба знати и не заборавити да је и тај галамцик отуд дошао, преко Дрине, од Книна!

Пријатељи свих земаља, уједините се!

"Да је иђе брата у свијету,
да пожали - ка да би помога" *

Да се смејем ил' да плачем - не зна се до чега ми је мање стало.

Исто тако, не зна се је ли смешније или је тужније ово с пуковницима. Некад су они који су пукли ходали улицама и причали, и причали, и сами са собом се свађали, а сад се добар дио таквих причалаца сакрио иза мобилног, па пиче ли се - пиче, јуначе; сатраше се, сагореше у неравноправној борби са самим собом. Пуковници које је ова власт произвела, пуковници који су за ањеног добра, за њене лепоте и мекоте пукли, пуковници који су изгубили рат нерава и памети у сукобу са овом дичном влашћу, а немају мобилни - побегли су главом без обзира, одметнули се у шуме и пропланке, па тамо на миру сами са собом причају, па се тамо сами са собом свађају, кад већ не могу с овим овде, овим монолитним!

Да ли им је мање до смеха или до плача не знају ни они којима је власт - по надлештвима и неуспешним државним фирмама - ударала чврге, чвоке и фрљоке, завртала руке и ложила ватру на прсима, оним најокорелијим и

најтврђим је, верујем, и гују присојкињу у недра пуштала, само да добровољно потпишу кандидацију за најодговорнијег друга (за кога ће, ако за њега не би!), само да допринесу општој смејурји: да друг добије више предизборних потписа, него што ће добити гласова на изборима. Ако их буде?

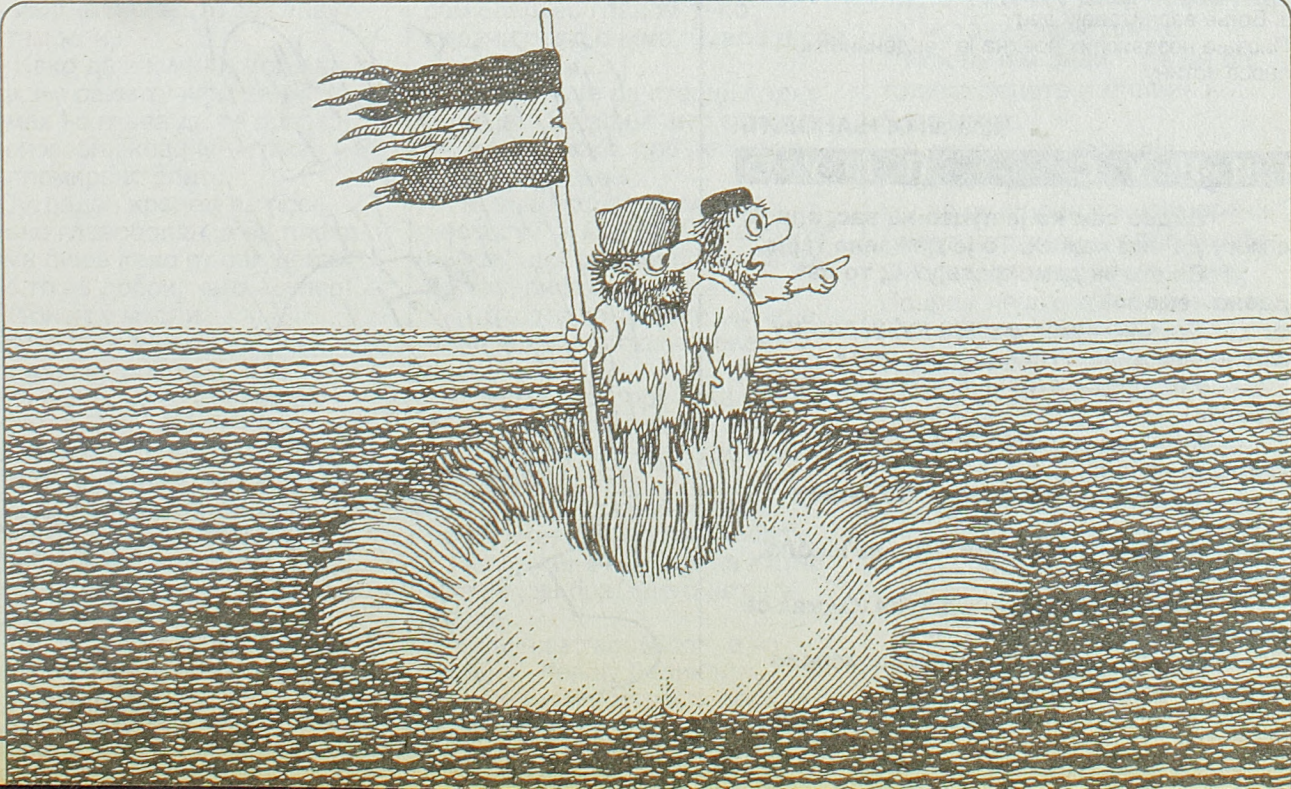
Не зна се више ни како би ко (ако би икако ико) реаговао кад се сазна одговор на питање: хоће ли пре званична Србија успети да истера Црну Гору из Југославије или ће пре званична Црна Гора успети да истера Југославију са територије која јој је привремено поверена... Смех до суза или само сузе?

О новцу нећу, не зато што нит га имам, нити бих управљати њиме знао и кад бих га имао, него зато што се одавно овде зна и ко пије, и ко плаћа, а не зна се само којом све монетом до сад нисмо плаћали - ни криви, ни дужни.

Додуше, да није страних валута, којима на Каленића пијаци и парадајз и паприке, а немоли шта веће, плаћамо - не би се могло казати да свет овде уопште и свраћа. Наврате повремено и неке

вести из нормалног света (као: неки министар усро ствар, па поднео оставку; или: пала влада, јер није остварила што је обећала; или: поскупео хлеб и народ га седам дана није куповао, па власт морала да врате цену на ниво нижи него што је било...), али ми на све то с неверицом гледамо, као што с неверицом гледамо и на миленијумски самит на којем је сто педесет држава било на једној, а само ми на другој страни. Тачније, ми смо и били, и нисмо били (опет оно: ни за плач, ни за смех) званична Црна Гора је била, а званична Србија тј. југословенска Србија није била. С нама који смо били - били су они који су били, а с нама који смо остали - остали су наши пријатељи свих земаља: Кореја као таква и либијски и ирачки Садам као овакви. Бољу подршку овом нашем нисмо могли ни да пожелимо.

* Цитат је по сећању; "Горски вијенац" ми је неко однео и не враћа, а не бих да иког питам - да не налетим на неког ко је Црногорац више него што је то подношљиво (нпр: онај што је за потурице казао дисиденти).

ШТАМПАРСКА ГРЕШКА

У моме објављеном тексту поткрала се штампарска грешка. Грешка је грубо мењала смисао текста и не могу уваженом читаоцу ни приближно представити своје огорчење на коректора који је очигледно траљаво обавио одговорни посао и допринео да ми се буквално плаче од муке.

Идеално би било да дођем до сваког примерка листа и да исправим грубу омашку. Ово је свакако немогуће и можеш се једино насмејати, поред све муке, на шашаву идеју. Утеха ти је да се идеално никада и нигде није остварило, па што би баш овде, у твом случају.

Али шта онда? Срећом, постоји обичај, обавеза чак уредника, да у наредном броју објави исправку. Припремам кратак текст, с молбом уредништву да објави... итд, како то већ уобичајено иде у таквим приликама.

Стижем у редакцију без одлагања. Односно, стижем до зграде редакције, али не могу ни прићи улазу. Улица је закрчена полицијским аутомобилима. Униформисана лица дозвољавају пролаз само супротним тро-тоаром. Неки људи износе из зграде компјутере, столове и столице и слажу их у плави комби.

Питам једног полицајца, који важно шетка испред мене, о чему

се ради. Он ме сумњичаво гледа, али ипак љубазно, смешећи се, одговара:

-Новинарска посла, направили су штампарску грешку, ха-ха-ха! Као да ја то не знам?!

-Овај лист је упокојен, пријатељу, није ти изгледа јасно? - довршава полицајац своје обавештење.

Као да ме је ударио брзи воз. Хватам ваздух и рука ми махи-нално креће ка срцу.

Ко ће сада објавити моју исправку?!

Растко ЗАКИЋ

ХОМО ПОЛИТИКУС

- Најтеже је бити Србин у Србији. Конкуренција је жестока.
- Нови закон је одличан. Толико је добар да не смем да кажем ништа лоше ни о њему ни о онима који су га донели.
- Снабдевање је редовно, и то буквално.
- Ја сам по вокацији лиричар. Деда ми прима италијанску пензију.
- У афоризму се готово све заснива на обртима, што овај књижевни жанр често доводи у блиску везу са проституцијом.
- Људи око мене живе од крађе, превара и шверца, што је доказ да се стручност цени и добро плаћа.
- За бродоломника није важан стил, већ само да плива.
- Полицајци имају дупло већу плату од професора. Боље васпитавају децу.
- Писање независних новина је тенденциозно. Износе истину.

Драган ОГЊАНОВИЋ

НИНУС - ПЛУС

Видео сам ко је пуцао на вас, али то не могу да вам кажем. То је државна тајна.

Ви сте за демократију? Е, то већ одавно немамо!

Срушио сам комшији кућу, али му жену нисам дирао. На њој кућа лежи.

Ко победи у грађанском рату, тај је патриота.

У рат не шаљемо старце. Њих чувамо за изборе.

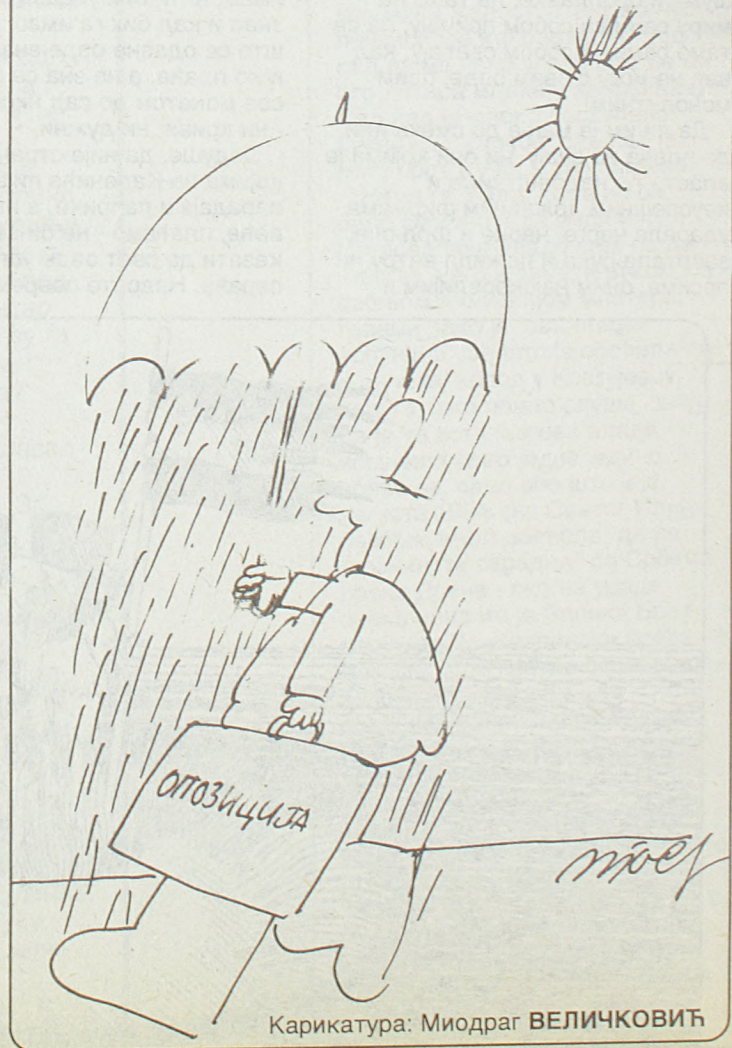
За тишину коју чујете, захвалите озвучењу.

Не беже више само ђаци из школа. Беже и професори.

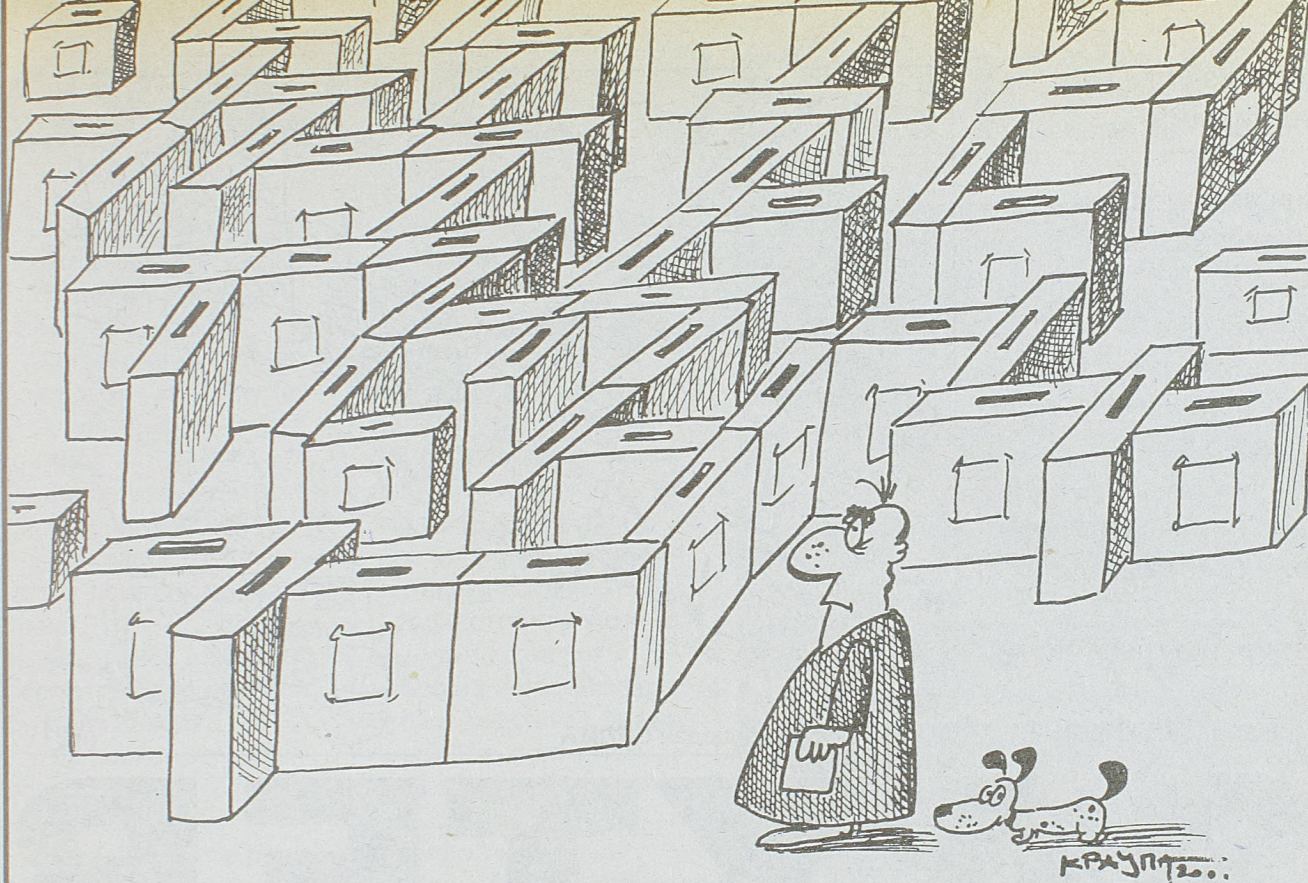
Тата, побегао сам од куће. Одмах се враћам!

Да није ратних профитера, испало би да смо ђабе ратовали.

Нинус НЕСТОРОВИЋ

Карикатура: Миодраг ВЕЛИЧКОВИЋ

Карикатура: Томислав КРАУПА

ИМАМО ЛИ ИЗБОРА?

... И дође онда тако мени нешто да бирам... Ал, како? Да л да бирам очима, или рукама? Море, јок. Одлучим ја да бирам - главом! И то први пут. Али - није лако, бато мој. Пуче ми глава! - Имамо ли нешто за главу? - питам жену. - Како да не, мили мој. Кад те ударим овим тучком за месо, одмах ће глава да те прође, неспособњаковићу! - грмне моје дипломирано злато. Сутрадан кренем на посао, онако главоболан, а на плакатама-пише како су ови добри. И то не добри, него - супер! Утонем у мисли... Неки глас изнутра ми каже: стварно су добри. На послу мало попиздим, видим ништа не иде како ми је речено на Телевизији. Чак и превоз иде боље... Кад, јebоте, погледам, а оно преко оних плаката од пре подне, нови, а на њима пише како су ови, прелепљени, још бољи! Кад пре, помислим, па опет малкице утонем у мисли: стварно су бољи! А глава, бато - да се распукне.

Чим сам ушао у кућу син поче да ми пружа Отпор.

- Шта је, ђале, што си тако убледео ко предизборне плакате на сунцу? Мућни, бре, мало главом...

Кренем да послушам младеж, нашу будућност, али ми се чим сам завртео главом тако смрачи пред очима, умало да се стропоштам...

- И време је да старци падну - било је последње што сам чуо од моје кћерке, пре него што сам утонуо у сан.

Не знам колико сам био у несвести, и кад је стигла Хитна помоћ, али судећи по министру Бојићу, он је био бржи.

- Шта сте то радили, човече? - било је прво питање човека у белом.

- Ништа, докторе, - кажем, - само сам мало мућнуо главом!

- Мућкате, а? - додаде његов помоћник.

- Па, пре употребе треба промућкати! - кажем ја оштро.

После тих речи они из Хитне одоше још брже него што су дошли.

Укључим телевизор, а на екрану - певају радикали.

Променим програм - пева оно дете из Јула.

Опет притиснем дугме - пева

она из еспеес-а!

Права радост Европе...

Кликнем, и угасим апарат.

А глава - растура.

Пустим радио.

Представљају ми се невидљиви кандидати за разне листе. Причају лепо, нижу успехе, истачу мед и млеко...

Искључим радио, да ми од толике лепоте и милине не буде мука.

А глава - не престаје.

Легнем раније. У неко доба, после омиљене јужноамеричке серије из тамоњиховог будућег живота, ето ти и моје жене.

Почнем нешто да се увијам око ње, а све у оном смислу, кад ме она охлади:

- Прођи ме се, човече, боли ме глава...

И ту дефинитивно схватим да од избора главом неће бити ништа.

Бирали смо рукама - ништа.

Бирали смо очима - ништа.

Од избора главом, очигледно - опет ништа!

Збиља, гљуди, имамо ли ми избора?

Милован ВРЖИНА

Оптимизам ће нас надживети!

Они до другог, ми до деветог круга!

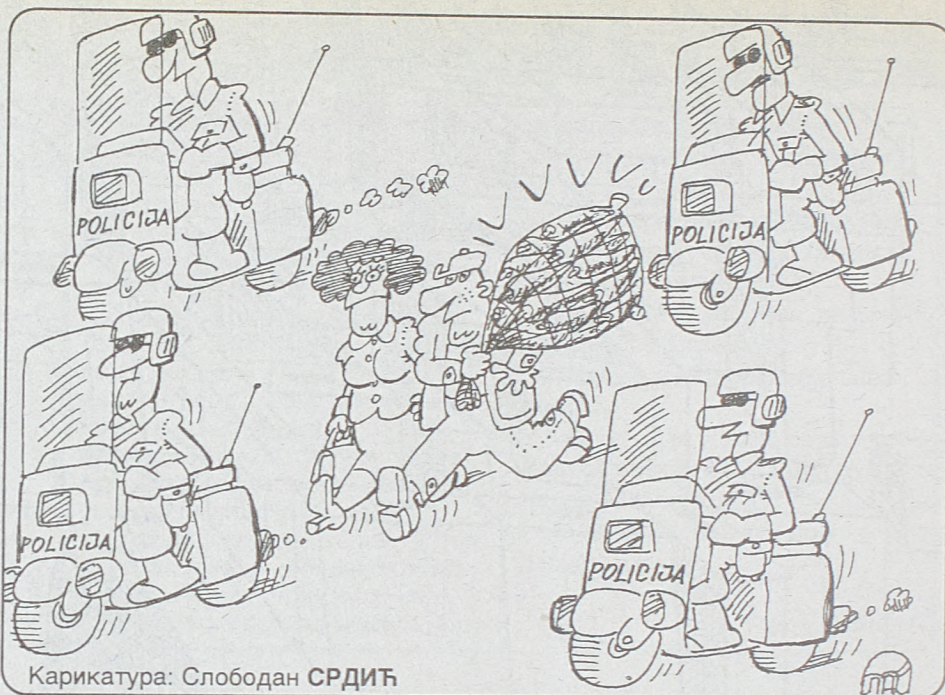
Утопија нам до грла!

Широкогруди су погодни за одстрел!

Само нас још истина може изненадити!

Не играј се главометом!

Бане ЈОВАНОВИЋ

Карикатура: Слободан СРДИЋ

ЗАХТЕВ

10

Број 2888

Вече је већ било дошло, ту негде... Спонтано сам шетао са неколико хиљада грађана Улицом југословенских владара. Одједном један велика екипа полицајаца комплетно опремљена, кренула је по свој прилици спонтано од Албаније где је већ била груписана, а нешто касније или... друга таква екипа је пошла од Лондона, и колико се сећам, практично нас је ставила у џеп.

Има изгледа да још нисам био повређен,

пошто се сећам, додуше провизорно, да су грађани певали мени непознату песму "Плачи Србији", чиме су провоцирали полицију. Новинари су упозорили полицајце да не реагују на провокације грађана и да остану мирни. Полицајци су ради сузбијања недолечног понашања грађана, као знак упозорења употребили пендреке и сузавац. Чак сам и ја почео да трљам сузне очи, а пошто и је кулинарство хоби, помислио сам "Сузавац помаже да брже сецкамо лук!"

Песма се и даље чула, те су провокације превршиле сваку меру, због чега су полицајци почели да бију све пред собом!

Спонтано сам покушао да заштитим главу уздигнутом левом руком, али ме је палица прво погодила у десну слепоочницу и тада сам спонтано изгубио сећање и не знам шта се даље догађало. Потпуно сам изгубио памћење...

Како сам незванично чуо од грађана у инпровизованој амбуланти која је организована у

једној фотокопирници, најтеже повреде сам добио од ударца цокулом. Да није било вече, можда бих и поверовао саопштењу органа полиције, да ме је ударила сунчаница и већину повреда задобио приликом пада.

Ово насиље креирали су грађани својим неконтролисаним понашањем, те зато подносим овај захтев надлежним органима и шефу полиције да пронађу виновнике овог инцидента и казне их по закону.

Живојин ДЕНЧИЋ

- Да би једни сачували дупе други морају да дају главе.
- Ништа нисам знао, па сам дипломски морао да браним голим рукама.
- У замену за пасош, добио сам социјалну карту.
- Осуђеном на смрт осмехнула се срећа. Гиљотина је замењена вешањем.
- Курва од антене. Хвата све!
- Наше животно гесло: Смишљеним поразима до коначне победе.
- Како човек да остане здрав поред толико покварених органа!
- Боже правде, уља, млека, шећера...
- Биће овде демократије. До крви!

Ивко МИХАЈЛОВИЋ

СУЗАВАЦ ЈЕ О'КЕЈ...

Све је спремно за поштене изборе!

Ми дајемо и јаре и паре.

Они узимају и јаре и паре, а за узврат нуде:

...провидне гласачке кутије,

...листу кандидата (такође провидну),

...на сваког гласача по десет домаћих посматрача,

...на сваког домаћег посматрача по десет страних посматрача,

...на сваког страног посматрача по једног марсовца,

и објективности ради: ...на сваког марсовца по једног ноја, чије ће надгледање фер избора, у чије поштење нико не сумња, надгледати лично господин Вук Бојовић и мистер Орвел.

То је глобална понуда. На регионалним нивоима понуде су:

Лојалној Војводини нуди се бесплатно лечење комплекса "Панонско море", као и пола Мађарске, приморски део Словеније, врхови Килиманџара и питомији део Мртвог мора.

Београдском пашалуку се нуди враћање статуса "Сузавци су о'кеј!"...

Младим брачним паровима се нуди право да задрже статус "младих" до усељења у обећане станове, а старим брачним паровима да задрже статус "живих", до редовне исплате следеће пензије, која ће са закашњењем од шест месеци бити исплаћена дан раније.

Органима реда и мира се нуди могућност приватне праксе на потезу: Плато - Теразије - Мала Крсна - Славија...

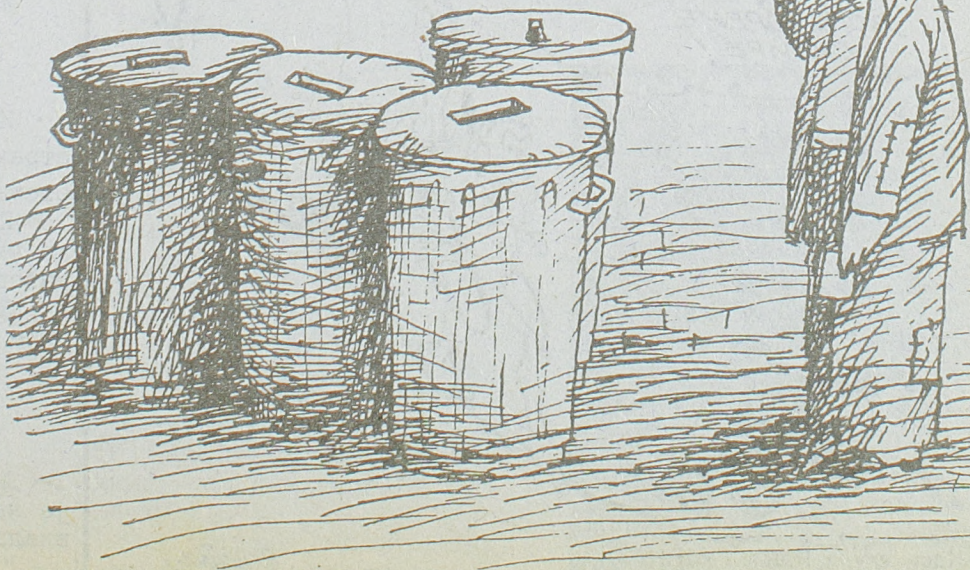
Црној Гори, Русији, Белорусији, Украјини, Пиротском и Чачанском округу се нуди право на оцепљење од НАТО пакта и присаједињење Великој Србији.

Јединственој опозицији се нуди: да задржи право на нејединство у својим редовима, мала сцена "Атељеа 212" понедељком, средом и петком, где ће моћи слободно да изнесу свој програм за демократску Србију и до миле воље засмејавају гласаче, као и право на оцепљење од позиције, која се обавезује да ће од избора на тамо, ма где нам то било, све прљаве послове да обавља сама!

Дакле, све је спремно за поштене изборе!

Још само да падне клапа: "За бољу Србију... шести пут!"

Јасмина БУКВА

Карикатура: Мухамед ЂЕРЛЕК

НА ИВИЦИ МАРИЦЕ
Пише Драгутин Минић Карло

ГЛАСАЊЕ - ЛУДОМ РАДОВАЊЕ

●Ово је олимпијска гласачка година - Не дирај богове!

●Народ би могао да скочи далеко, али само - с мотком.

●Што се кондиције тиче, Тренер нам ју је набио до даске.

●Сваки гласач ће бити подвргнут допинг контроли.

●Биће продужетака, све док не победи Наш.

●Обезбеђење ће уклонити оне који трче ван зацртане стазе.

●Публика не сме да улази у терен, и меша се у контролу.

●Наше је да учествујемо, а резултати такмичења су њихова ствар.

1. Благо вама који имате гробна места у Београду, можете да умрете када хоћете, а ми који немамо чекамо бољу прилику.

2. РТС усвојила Студио В, много посинак личи на своју помајку.

3. Многи који пишу своје књиге, боље да читају туђе.

4. Сваке четврте године када су избори седећи поред ТВ екрана, видим ко сам. Променим мишљење о себи, постанем неморална, непоштена, лопов и друго.

Рада Вељковић

• • •

Све више и више нас је мање!

Изградићемо ми и слободу само да нам одобре локацију!

Постали смо као жега. Све се теже подносимо!

Нисмо ми било какви - ми смо никакви!

Наше грешке нису озбиљне чим изазивају смех!

Драгољуб Николић

• • •

Педери ће опет красти, а курве ће опет гласати за педере!

Добровољно сам се пријавио да будем члан изборне комисије. Шта ћу кад сам навикао да крадем!

Свакодневно има посла с милицијом. Он је начелник градског супа!

Фудбалери нису певали химну. Кукали су у себи!

Није тачно да Срби воле чврсту руку. Они воле чврсту валуту!

Примили су мито, да би имали више мотива у борби против корупције!

Невен Шијаков

• • •

Јутрос сам прднуо врло јако, бојим се да се то не протумачи као терористички акт.

Устав није прошао критику, али је аутору омогућио неколико реприза..

Име аутора познато аутору

• • •

Београд постаде велика чекаоница. Сви чекају боље сутра.

Прво платиш да изађеш из земље, а онда нигде не желе да те приме.

Ништа није радио без

велике нужде. Зато је и нормално што је све засро.

Слободан М. Стефановић

• • •

ГОЛИМ РУКАМА

Обрачунавамо се између себе, јер туђа рука свраб не чеше.

Шта би хтела опозиција?! Наши изборни услови зависе само од наше власти!

Цео свет нам ради о глави, али без наше помоћи узалуд му работа.

Витомир Теофиловић

• • •

Јасно је зашто не желе да нам сване, да би се они обогатили преко ноћи.

Победили смо и ту нема више шта да тражимо.

Знамо да се рад цени али се мало плаћа.

Сити свега су најближи глади.

Верољуб Јовановић

• • •

- Недостаје нам још мало, готово ништа, па да имамо све!

- Криза идентитета настаје када те пребију на мртво име и презиме!

- Ма јебеш стандард, важно је да се лепо живи!

Миодраг Лазаревић

• • •

• Историја је на нашој страни, што нам умногоме отежава положај.

• Понекад је боље изаћи на чист ваздух него на изборе.

• Ни књиге више нису хартије од вредности.

Живојин Денчић

• • •

- Љубав је слепа. Доказ је народ који воли свог владара.

- "Цар је го!" - узвикну

Карикатура: Ранко ГУЗИНА

Gužina

царица и поче да се свлачи.

- Политичарима је најерогенија зона - коса. Воле кад им се иде низ длаку.

Милен Миливојевић

• • •

- Србија ће постати ВЕЛИКА ако се још више не смањи.

- Лакше се мењају границе СРБИЈЕ, него владари који њом владају.

- Ја ћу гласати за вашег ако подржите мога.

Владимир Кусовац

• • •

- Остао сам без гласа. Нема ме у бирачком списку!

- Раније смо измишљали само непријатеље, данас морамо и пријатеље!

- Привржени смо грађанском миру. Бранићемо га до последњег.

Павле Тончић

• • •

• Многе утиске данас не можемо да опишемо, још мање да их обришемо.

• Наш пут од трбуха до круха води у контејнере.

• Признајем да ћу бити гладна док ме жедну преко воде водите.

• У Србији више кум кума него ли куму.

Јелена Каначки

• • •

- Упао сам у лоше друштво. Ваљда ће и од мене да буде нешто.

- Ослонили смо се на сопствене снаге. То је само убрзало нашу пропаст.

Перица Јокић

• • •

• Има 10001 разлог за узбуну. Али, довољно је поћи од првог.

• Они не само да тупе, него никога ни не зарезују.

• Што се тиче уља,

шећера, млека... све је у реду! Чека се.

Слободан Дучић

• • •

- Па шта ако је пет до дванаест? Прелазимо на зимско рачунање времена!

- Узалуд нас шпијунирате! Никада нећете открити кад стиже уље и шећер!

- Да нисам дошао на информативни разговор, никада не бих разбио камен у бубрегу!

- Нација у Ђему види оца. Он у Њој види мајку.

Радивоје Дамјановић

• • •

- Време је наша највећа временска непогода.

- Најсветлији примери светске политике су кризна жаришта.

- Данте би данас био репортер.

Живан Глишовић

• • •

• Нужда заклон мења!

• Како да одржим корак са њима, кад они тапкају у месту?!

• За разлику од осталих апарата, полицијски се

најлакше квари!

• Сви нам пуне главу, а стомак нико!

Петар Јовановић

• • •

- Обруч санкција полако попушта. Из Југославије се већ може у Србију.

- За избор Председника довољна је и двовећинска трећина.

- Шта бирачи има да га доводе на власт. Он зна пут.

- Јуче сам доручковао, данас ручао, а сутра? Па прекјуче сам већ вечерао.

Драган Матејић

КОНКУРС ЛИСТА "ЧИВИЈА"

Чувени про-владин лист Чивијашке републике "Чивија" - расписао је конкурс за сатирично-хумористичке текстове: афоризме, хумореске, као и за карикатуре. Награђени радови биће објављени у наредном броју "Чивије", у оквиру чивијашких свечаности. Висина награда је релативно - ниска! Али је зато слава огромна! За све ауторе конкурс је ОТВОРЕН до првог октобра. (Затварање се очекује касније)! Радове слати на адресу: Глас подриња, М. Пијаде 1, 15000 Шабац.

ПОКОНДИРЕНА ТИКВА

НАША ПОЈАВА

ФЕМА: Мико Фо, Хоан Хо, Кун-Фу! Јован!

ЈОВАН: Ево ме, мајсторице!

ФЕМА: Море, имаш ли ти памети или немаш? Гледаш ли ти партијску хронику на Син РТС-у или не? Кад си још овакву мајсторицу у свом веку видео?

ЈОВАН: Вала, така на свету нема.

Па шта сте ме звали?

ФЕМА: Звала сам те да ти дам партијску тегулу, да не будеш као досад. Прво и прво: ти се нећеш више звати Јован, ни Ханц ни Жан. После свих тих натовских гадости та имена не долазе у обзир.

ЈОВАН: Него?

ФЕМА: Ван Јо.

ЈОВАН: Не, забога. А шта ће на то да каже наш мајстор?

ФЕМА: Он се одавна више не пита. Па и он се већ зове Јао Пао. То је ноблес Ван Јо. У овој кући ће се одсад само китајски говорити.

ЈОВАН: Каква кита?

ФЕМА: Кинески кукавице. Китај је једна велика, пријатељска и лепа земља, коју сам ја више пута посетила. Они имају зид велики скоро као онај наш, који сам и ја направила. Ти нећеш носити те хаљине, него сам ти донела свилу, свуда унаоколо са жутим потунетом. Има да изгледаш као прави мандарин.

ЈОВАН: Маните се тандара мандара, мајсторице...

ФЕМА: Слушај ти, Ван Јо!

ЈОВАН: Молим вас, мајсторице немојте ме звати Ван Јо.

ФЕМА: Ти канда пружаш отпор? А ти знаш шта ми чинимо са такима.

ЈОВАН: Ја нећу да будем Кинез, па макар овај час морао тридесет пута да прочитам вашу књигу.

ФЕМА: Добићеш пара као и сви остали око мене, а ако исказеш партијску послушност добићеш и Анчи Чу.

ЈОВАН: Јој, Анчице, јој Дунаве, Жута реко!

ПОЈАВА ДРУГА

ФЕМА: Анчи Чу.

АНЧА: Ево ме!

ФЕМА: Да ми купиш мало сен жермен - како га врага зову, женшен. Овај грубијан Ван Јо тако гадне речи говори, ко да је на митингу, да се човеку црева морају мутити.

АНЧА: Милостива госпоја!

ФЕМА: (хода поносито) Кунг Фу!

ТРЕЋА ПОЈАВА

Јован (униформисан)

ЈОВАН: Ево ме, господин директоре, Митре!

МИТАР: О, часни те крст потро; који те ђаво нагрди?

ЈОВАН: Господин Митре, пазите с ким говорите. Ја нисам више Јован него Ван Јо. Или ако не можете да упамтите зовите ме Јан Во. Који ме шегртом назове, он је пропао код моје мајсторице. Има да му лети директорско дупе чак на Тјенанмен.

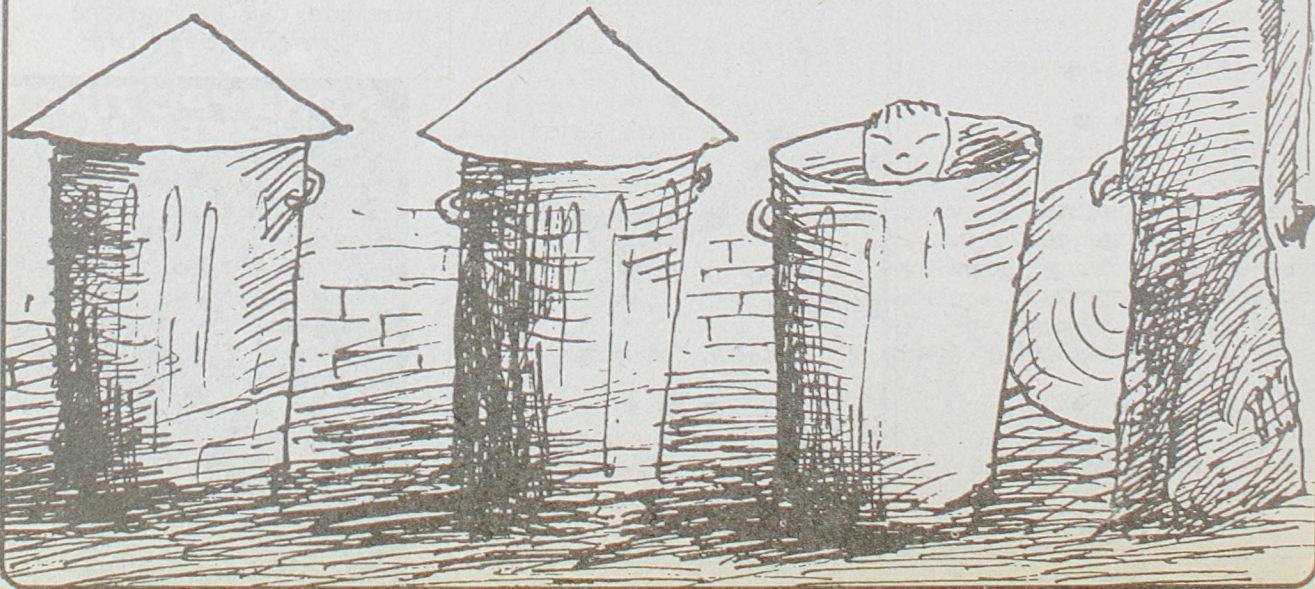
МИТАР: Она ти је заповедила да се тако обучеш?

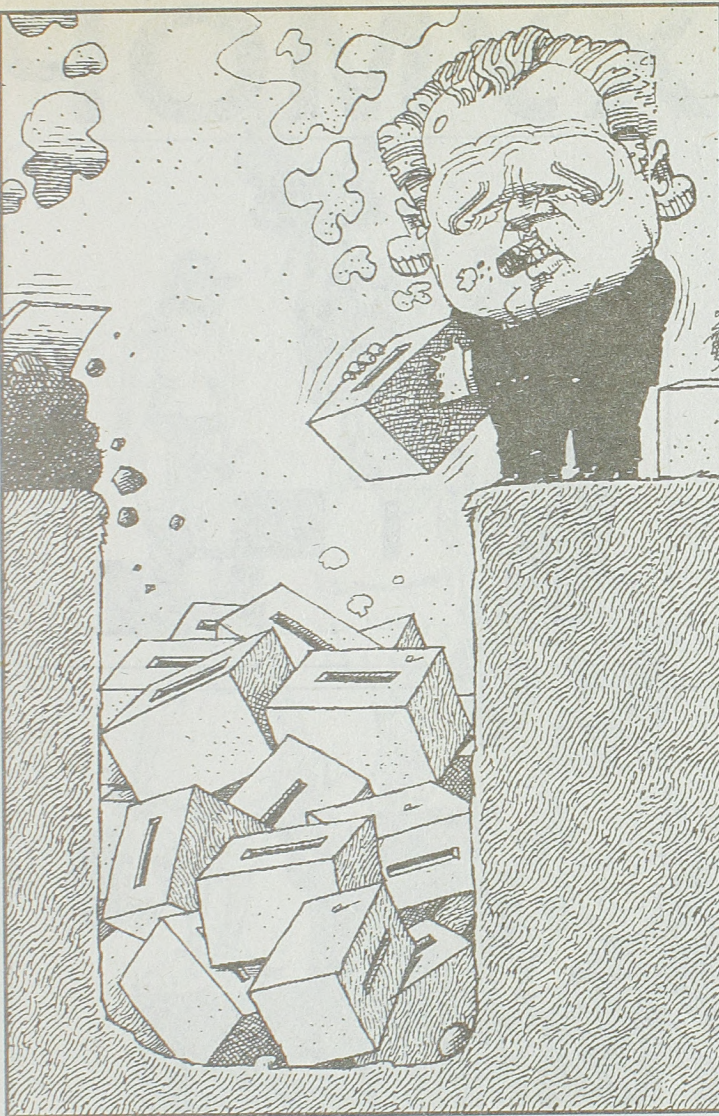
ЈОВАН: Дакако. Ја сам њен пед-интер. Сад, кад опет победимо, има да буде све другачије.

МИТАР: Доста, имена ти Божја, преврћу ми се црева. Шта је та жена наумила? Избори иду, а ви се тако накарадили. (оде).

ЈОВАН: Идите ви, и време је да једном одете. Ван Јо је од свију вас најпапетнији. Па пола Београда већ ковори кинески. Кинези купили нашу струју, па ћу потрошњу изгледа да плаћам у ју(л)анима. Ауто ми иде на кинески бензин. А како чујем и телефони ће да буду њини. У пољо-привреди суша, па ако хоћу да преживим, пиринач ми не гине. Због несташице лекова тако сам ужутео, да ме је срамота да се умешам међу наше. Јао, ето ње: -Мао Це Тунг, мајсторице!

Драган МАТЕЈИЋ

ЛИК И ДЕЛО

Огледало ме заљубљено гледа,
Или би са страхом да бежи од мене?
За прво честитам, у случају другом
Било би гомила срце разбијене!

Дивити се лику који пред њим стоји,
Разумем га сасвим док ме гледа бело,
Ал и оно мене мора да разуме
Ако мисли дуже да остане цело.

Огледалце моје, потруди се мало
Да покажеш свету и паметно да си,
Уз мој лепо лик прикажи и дело,
Пошто поред лика и дело ме краси!

Али шта се ово изненада збива?
Стакло ми се смеје, посматра ме кварно,
И као да каже подмукло и злобно:
У моме одразу не постојиш стварно!

Мислиш да си испред, уствари си иза,
Ти си мени само проблем виртуелан,
Ако ме разбијеш нећеш ни то бити!
Зато буди учтив и миран и смеран!

Растко ЗАКИЋ

А Ф О К Р И Ф И

- За владајућу странку би на изборима било чупаво да нису фризирани!
- Државне празнике прослављамо радно. Што нарушава континуитет обустава рада!
- Гледаоци ТВ дневника су грађани који од фатаморгана не виде пустињу!
- Кад смо ми имали доушнике, свет није ни чуо за мобилне телефоне!
- Штампанье динара не боли грађане. Хартија трпи све!
- Морали смо донети закон против тероризма. Недужни грађани су прешли све границе!
- После примљених удараца у главу демонстранти нису знали куда ударају!
- И сама победа над НАТО агресором вреднија је од губитка Косова!
- Охрабрује податак да се број полицајаца готово сасвим изједначио са бројем поштених грађана!

Раде ЈОВАНОВИЋ

НЕМА ДАНА

Ми смо затворен народ, али много волимо да отварамо.

Нема те силе која може да нас спречи да отварамо.

Нема дана да ми нешто не отворимо. Нема тог новог објекта који ми нисмо отворили.

Ми смо отворили и фабрику за производњу камена темеља.

Сваког дана се у неку рупу убаца лопата бетона за темељ новог објекта.

Наравно, и колица и лопата су нови, да субјект не би испрљао руке и одело.

Нема дана да се не отвори нови пут, мост, зграда, улица, путељак, два путића, ћорсокака или козја стаза.

Новоотворена фабрика за производњу свечаних трака ради пуним капацитетом.

Нема дана да се не пресече свечана трака.

Отварају се и нова гробља или се шире стара, али то пролази незапажено.

Нема дана да се не отвори шампањац и виски.

Али, има дана.

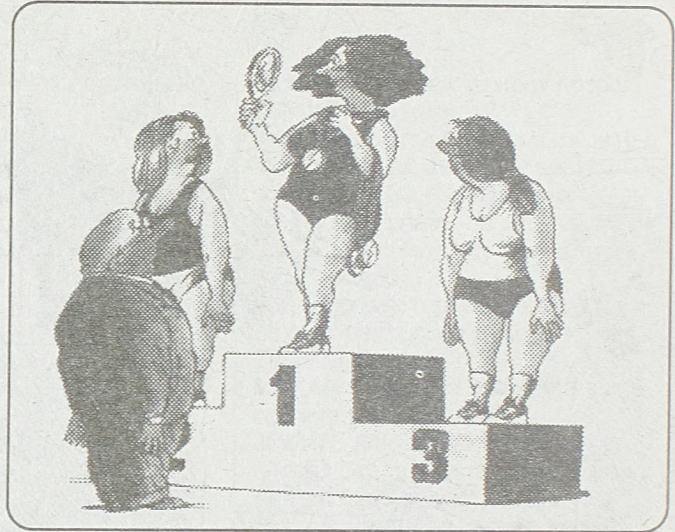
Миодраг ЛАЗАРЕВИЋ

CARTOON

souvenir

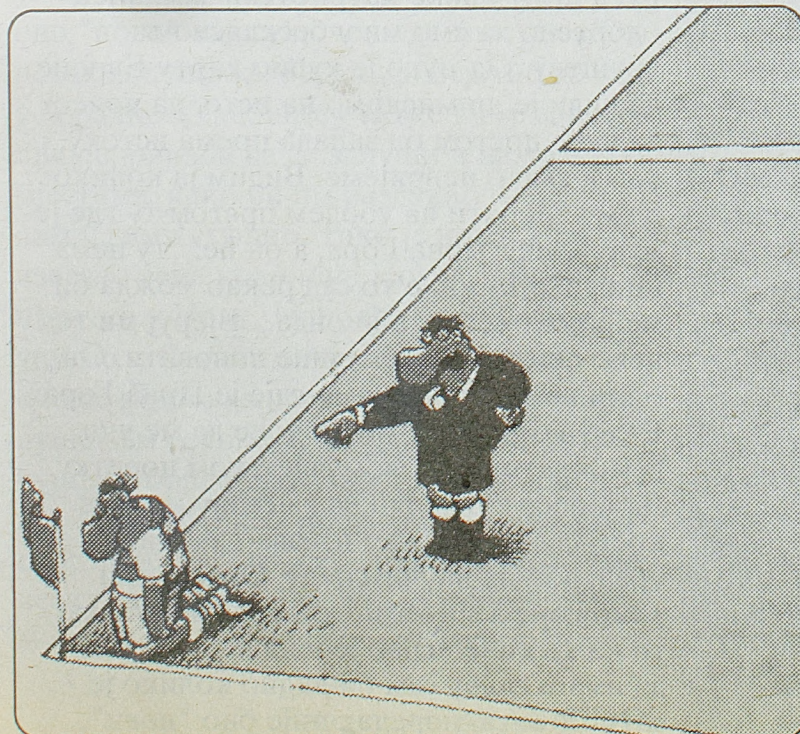
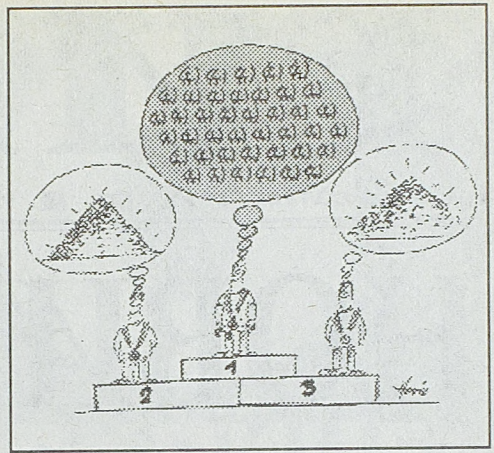
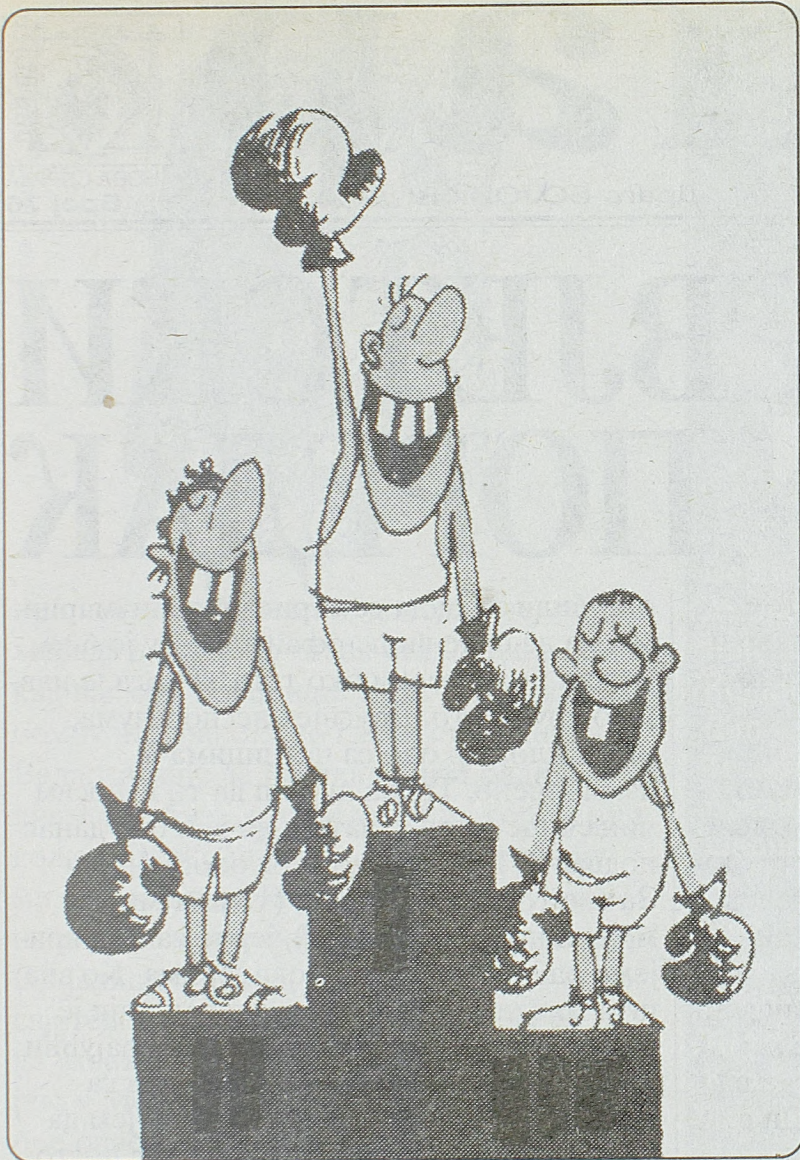

ХУМОР

ОЛИМПИЈСКИ

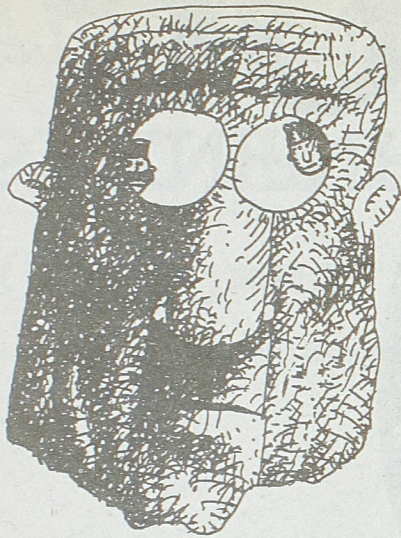

НОВИ СВЈЕТСКИ ПОРЕДАК

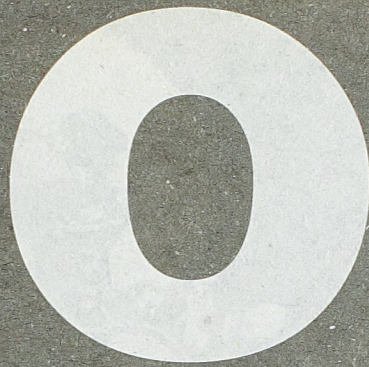
Немој молим те о томе. Имам и ја телевизор и гледам дневник сваку ноћ. Знам и ја да се ради о свјетском поретку, али кад смо ми били свијет? Ајде и да то нема везе, име ко име, прогутао бих ја то али не могу оно "нови". Као мисле ми смо заборавили шта су нам радили. Турци су се 500 година надали да ћемо попустити и заборавити, па кад су видјели да нећемо, ухватише тутањ, додуше ми смо им мало потпомогли да се одлуче на то, искључиво њиховим методама. Да смо покушавали на наш начин, још би они били овдје. Него не зна се кад је било горе. Кад су се они питали или сад кад се наши питају. И ти мени Нови свјетски поредак. Још неки дан пустили Бечку филхармонију. Скоро сам се завадио са телевизором. Да си видио тога црнога јада. Пола сата фале дворану, као да ми нијесмо могли имати онакву, да нам нијесу рушили све што је ваљало, сваких педесет година. То су све радили под мотом свјетског поретка, иако много поштеније него данас. Нијесу га називали "нови". Ту је било бар реда, и знао се. Они испровоцирају Гаврила, Он им се освети из Принципа, а после они почну са ултиматумима. На ултиматуме нико и не трза, па нас тек онда они бомбардују. Све је то имало ред, и зато се слажем да је то био свјетски поредак. Ако ти ту не видиш склад могу ти ја објаснити и уз помоћ партизана. Све ти могу реконструисати само ми треба мало већа шума. Нијесу

они били луди да се скривају по шумарцима, па да буде више офанзива. Ту је био једини неспоразум око тога за кога је наврљао друг Тито. Другијех неспоразума није било, јер оно са четницима је измишљено. Треба ли још да ти износим чињенице да ти схватиш да је и ово данас подвала? Искључиво због онога "нови". За све то смо ми криви, (то јест ми без мене или ти сви осим ја), јер ја сам на вријеме расчистио са провокаторима. Ко зна шта мисли сад онај Американац који је покушао да ме испровоцира вријеђајући црногорски социјализам. Онда сам га вала научио памети, иако не вјерујем да га то још држи. Тврдио, да код нас постоји радничка класа која је завела диктатуру, а ја му онако патриотски замлаћен одбрусио да смо ми у бескласном друштву. Од муке је купио карту Европе да види је ли мислимо на исто, па почео да вуче прстом од запада према истоку, као и свако невријеме. Видим ја колико ће му требати па убодем прстом ту где је отприлике Црна Гора, а он ће: "ту нема ништа". Да ми је то сад рекао можда би ме и поколебао, али онда... Вјеруј ми то неће никад и нигдје више поновити. Он мени нема ништа тамо гдје је Црна Гора. Е сад замисли да ми он дође да ме учи демократији и новом свјетском поретку. Да нијесу кукавице па да смију кост уз кост, све бих их сам изазвао да стану уред, док их научим реду. Овако, они тамо горе а ми тамо доље. Сам положај ти каже ко је испао јебена страна. Него да имаш главу сам би видио колико је сати. Док тај поредак није био "нови",

имали смо национални доходак неколико хиљада долара по глави становника. Од кад нас они поновише да те Бог сачува, бомбу или ракету по глави становника. Вала, да мије да им икад ишта радимо, лише оне бизе, где би ми били горе а они доље... Овако шта је ту је, а телевизију ми не спомињи. Ја је гледам искључиво у нади да се може појавити Садам Хусеин. Он једини боље од нас зна све чари новог свјетског поретка. Тачно видим да му је да ухвати онога Клинтона би га претворио у Монику, бар на кратко. Тај Бил је бре опасан ко пит бул теријер у сезони парења, а судећи по вијестима, њему је увјек сезона. Тек се видјело шта значи оно "нови" кад су почели да му суде због некаква пушења. Кад је он осјетио да оно у "оралном" кабинету може да се закомпликује, ријеша да се запуши и на другим мјестима, како би им развукао снаге и дим у диму угушио. Тако је истога дана извезао веће количине Новог свјетског поретка у Ирак. Једнократну помоћ је упутио и Судану и Авганистану. Варали смо се кад смо мислили да је тиме то са пушењем готово. Превидјели смо да је пушење болест зависности, па се и код нас запушило по стандардима новог светског поретка. Сад бар знамо шта се може десити због пушења, али је тајна шта све може да нас снађе после оволикога лизања.

Владислав **ВЛАХОВИЋ**

МРКЛИЦЕ

Ово је време омрклица
 Ат пропет над чемерним летописом
 Ноћ као вражја заноктица
 Кондири из којих су преци пили вино
 Пили вино и маштали о птицама
 Тешили се шумским зеленилом
 Бревијаром брзоплетог ветра
 Шкољком глуве месечине

Ово је време набораних ђуди
 Иза њих се крију намере љубавника
 Успламтеле као плима лета
 Као ничија магла
 Као свачија рука
 Као цилик преплашених срна
 Као река што је у венама заноћила
 И у моме језику објутрила

Ово је време кад се не пишу писма
 Садевају се памћења
 Досољава умор
 Небо је тмурно у оку сиромеха
 А тмурно небо не пружа олакшице
 Туче ноћ по стаклима домова
 Туче и ноћас као што је увек тукла
 По светлу и речима

Ово је време окрутних демона
 Једу јабуке из корпе од забринутог пружа
 Једу и нашу цигерицу
 Дрхтимо пред њима као трсје у риту
 Као рит у посусталој реченици
 Не можемо сметове разгрнути с пута
 На непуту добро коње оседлајмо!

Жарко **ЂУРОВИЋ**

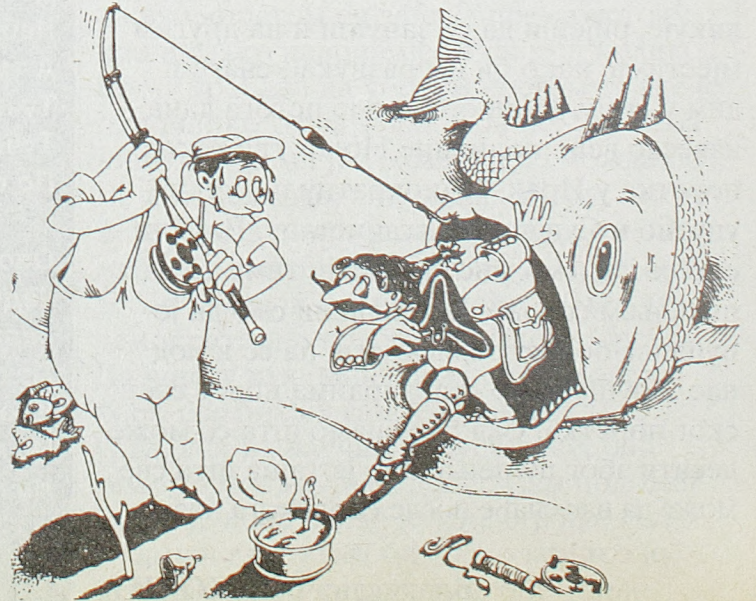
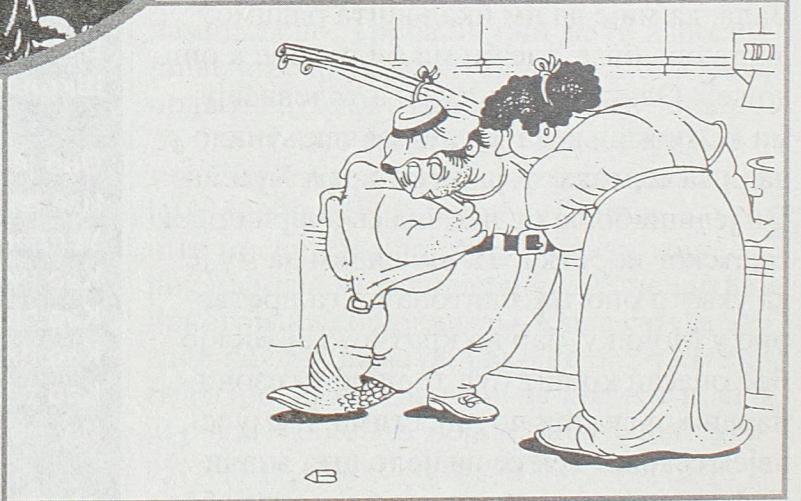
ГОСТ

карикатуриста

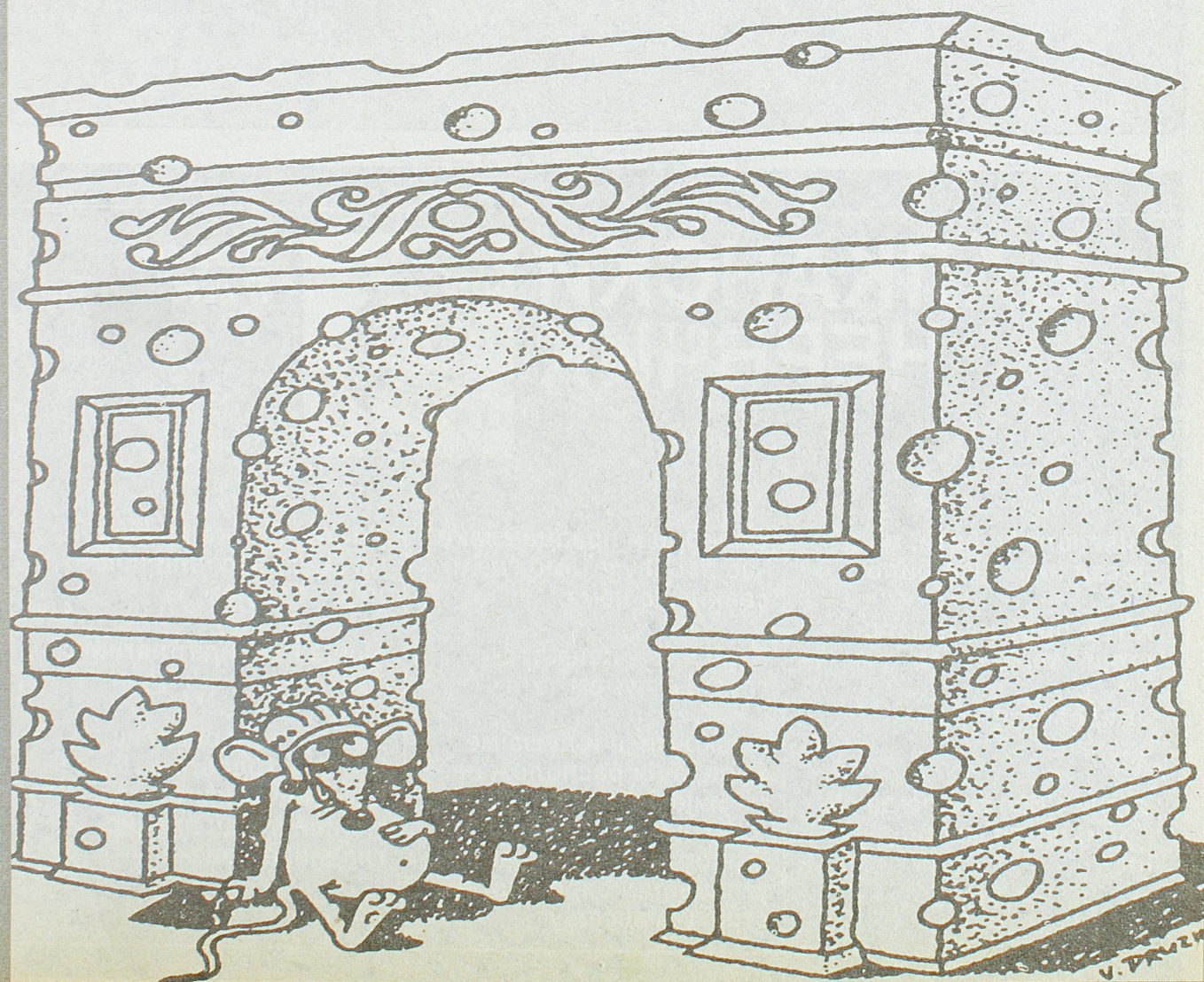
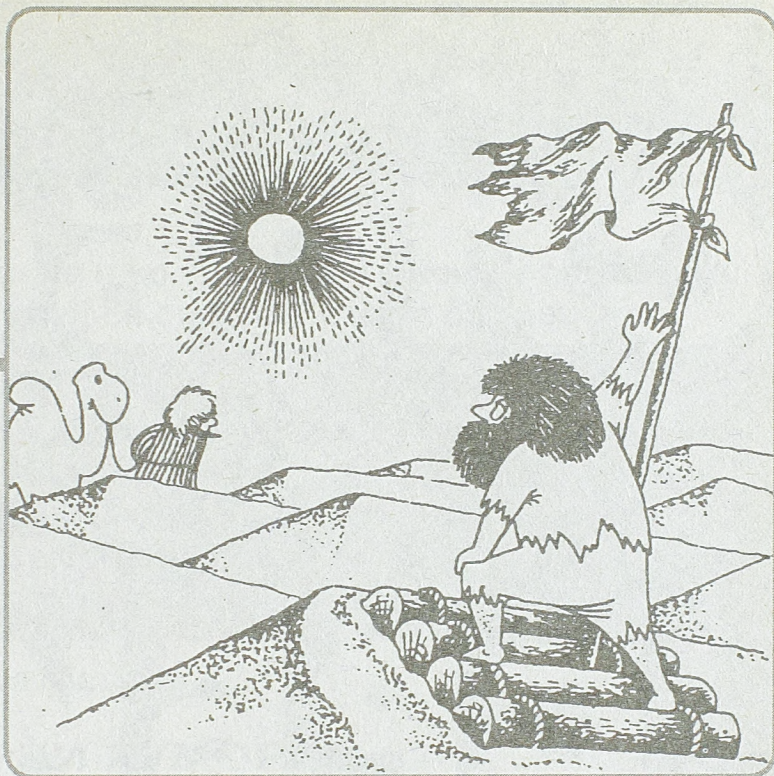
20

Број 2888

ВАЛЕНТИН ДРУЖИЊИН

(Украјина)

СЛОБОДА

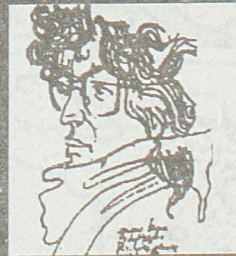
СРБИ НЕ

Јасмина БУКВА

22

Број 2888

БАЛКАНСКИ НЕРВЧИК

Зоран
РАНКИЋ

Биће што ће бити, мада
досад није тако било.

Ко на брду ма и мало
стоји - тај је готов.

- Видећемо! - рече
слепац.

Једни Срби мисле да су
Срби, други мисле да
нису.

Слобода и правда сваки
час побеђују тамо где их
сваки час нема.

Птицу која пева про-
гласиће лудом.

Тешко ми је и душа ме
боли; а ни расположење
ми није баш најбоље.

Живот нам је прошао
углавном у сиромаштву,
страху и весељу.

Да ми је то ко причао не
бих веровао, али пошто
није - верујем.

Мој је кандидат погинуо
1389.

Лепо је говорио наш
честити господин Павле
Богатинчевић: "Кога је
гладан курац правио,
гладан је довека".

СТРЕПТОВИЦИН

041 / 40-40-40

Да је смех најбољи лек, види се и по томе што га нема у апотекама.
Ово је једина апотека у којој се овај лек издаје без рецепта.

АЗБУКА ВИЦЕВА

Вицеви од А до Ш

А као апсурд:

- Колико коцкица шећера да вам ставим у кафу?
- Десет.
- Хоћете да мало промешам?
- Не, хвала, не волим кад је сувише слатко.

ЦРНИ ХУМОР

Црно да црње не може бити...

Пошао човек код доктора. Држећи се за око улази у ординацију и каже:

- Докторе, сузи ми око.
- ...И доктор му сузи око!

ЗАБЕЛЕЖЕНО У...

Лапсуси из школе, породице, друштва...

Њега су на почетку књиге убили и зато се он на крају књиге и побунио.

ЛЕПЕЗА ВИЦЕВА

Вицеви за све укусе у неограниченим количинама

Разговарају двојица пријатеља:

- Моја жена вози ко гром! - рече први.
- Невероватно - примећује други. - Па, то је реткост код жена.
- Кад ти кажем. Редовно удара у дрво!

ПОСЛОВИЧНА ДУХОВИТОСТ

Адвокати, лекари, учитељи, попови...

Службеник долази на посао са два сата закашњења и у ходнику налете на шефа.

- Два сата касните! - рече му овај. - Имате ли какво оправдање?
- Да. Моја жена чека бебу па...
- Ах, браво! Па кад мислите да ће...?
- Кроз девет месеци.

ДОСИЈЕ ЖИКС

ПОНЕДЕЉАК

-Данас сам уживао на базену. Места има пуно за оне са маскама и боцама, који роне по дну. Остали се гурају. Ваљда се зато и мажу оним уљима, како би се лакше мимоилазили.

УТОРАК

-Река је права ствар. Ако изузмемо смрад, комарце, прљаву воду и недостатак хлада, овде се и може опстати. Хтео сам као и остали да скачем са неког камена у воду. Једва су ме ишчупали из блата.

СРЕДА

-Јуче сам упознао лепу плавооку црнку(П.Ц.). И она ме је одушевила предлогом да данас правимо роштиљ. Купио сам пиво, месо и хлеб. Нисам ни знао колико се ту мојих колега и пријатеља купа, док нисам распалио ватру. Успео сам попити пола флаше пива, а и нисам неки љубитељ меса.

ЧЕТВРТАК

-Добри стари познаник Миша ми је продао гумени чамац. Одмах смо се одеслали 4км од купалишта. Наше превозно средство је имало само једну ману, после два сата од надувавања се претвара у безобличну жуту масу. Стигли смо на обалу и исто

вече ме П.Ц. напустила.

ПЕТАК

-Опет је дошла на исту плажу, сада већ бивша девојка. Изнајмио сам од друга чамац са мотором и због ње више пута кружио близу обале, па се отиснух и низводно. Дешава се да се мотор заглави и не може се искључити. Завришио сам на некој њиви у каналу за наводњавање.

СУБОТА

-Реших да одем на море. Стопирао сам једним делом, онда мазгама кроз неке планине, затим сплавом и коњима. Са ролерима стихох на плажу без точкића. Првом рмпалији сам их продао као патике за кик-бокс. Истим парама са којима бих код куће живео 7 дана платих два пива и пола сата седења на обали. Пошто сам се ту и онесвестио, онако црног и прашњавог избацише ме ван оgrade уз неке псовке на рачун цигана.

НЕДЕЉА

-У подне се довукох испред свог стна. Једва сам седећи дохватио звонце. Моји су отворили, рекли да немају старог папира и затворили врата. Заспао сам у ходнику.

Живан ГЛИШОВИЋ

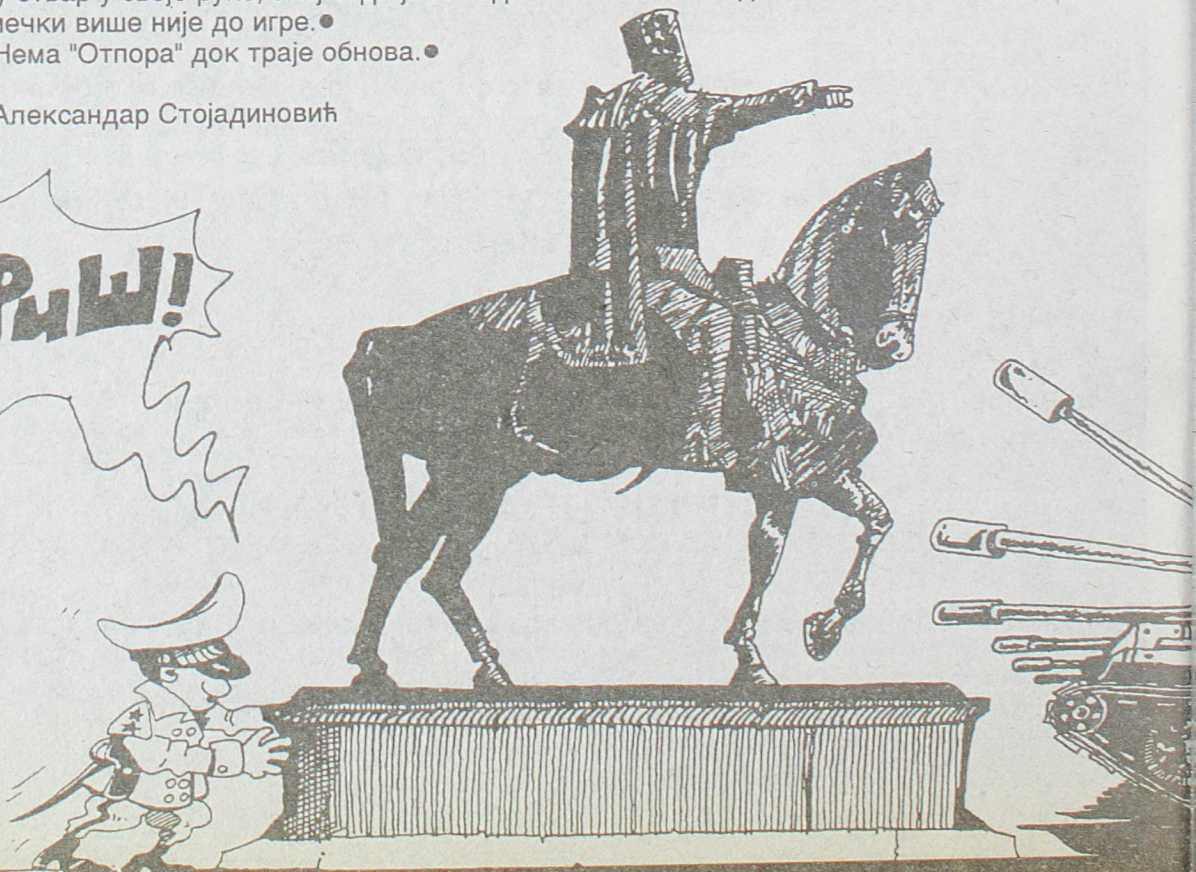
24

Број 2888

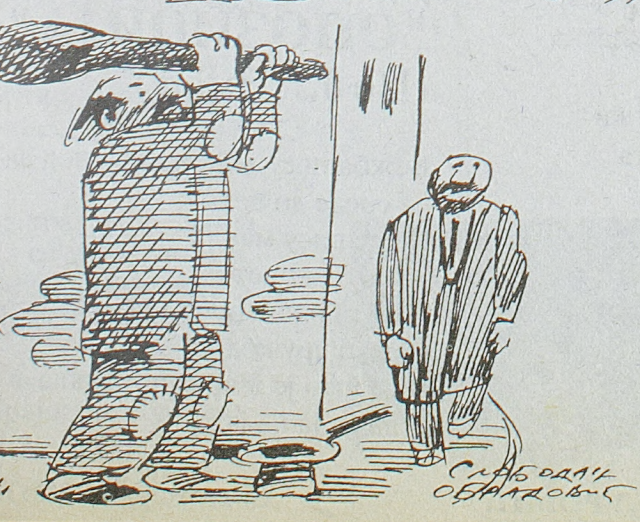
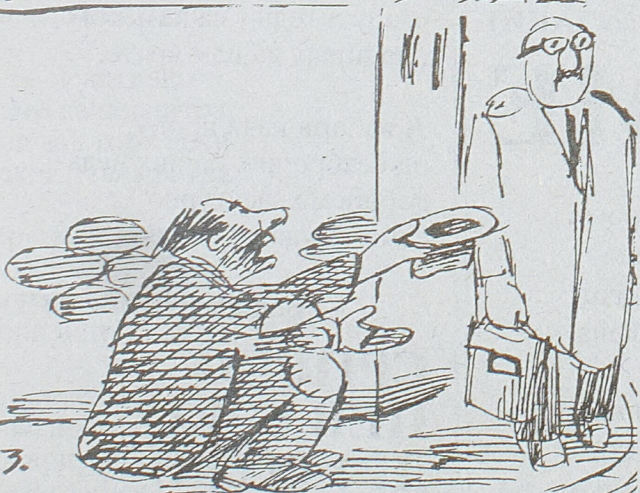
- Било му је потребно вештачко дисање - устав на устав.●
- Нас су испрашили, а и Шиптари су добили своје.●
- Иако немамо лигу, безбол палице раде и код нас.●
- Кад они узму ствар у своје руке, знајте да је никада више нећете видети.●
- Код нас ни мечки више није до игре.●
- Директива: Нема "Отпора" док траје обнова.●

Александар Стојадиновић

ЗУРШ!

Карикатура:
Слободан ОБРАДОВИЋ

Мала шала

Моја лепа станарка станује код мене бесплатно. Она мојој жени да педесет марака. Жена да мени, ја вратим станарки. И тако све у круг.

Радомир СТАНОЈКОВИЋ

ИЗ ВРАЊЕ НЕМА БЕГАЊЕ

Сине, Трајко,

Долазаше ми вам' неки гласови и зборења како работиш које не треба. Кад пођо у бел' свет у Минкен, реко ти из дом да не мрдаш, патлиџанки да си заливаш, сирење да си продаваш. А ти, које ли работиш, ало ниједна?! Вуцаш се по Ниш а оћеш и у Београд да си бегаш? И за које? У политичке сврхе ће се мешаш, а?

Слушај, бре, Трајко, до'ем ли ти, ће те истепам ко што те у цел' живот несам тепаја! Па ће чаршија да збори после. Тој ли оћеш? Море, да работиш, да пазиш на мајка си и да се раскречиш по први и други спрат! Оћу да се све бели од кречење.

Авто ће ти купи татко, сам да се с ови избори не акаш. У ту твоју главу бре, пасуљ ли је или што? Јел' са гузицу на врел' жар оћеш?!

Е, ја ћу ти гу ожарим! Ће ти дам ја избори за на јесен: најпрви - шљивке да си покупиш код доњу њиву за ракију; друго - ораси да си трсиш, а у следеће писмо ће ти пошаљем упути за по још неки избори, па ти бирај гу ондак.

Много си ми муке утераја у душу. Зар да се карамо без потребу, за које ће нам карање!

Овој писмо ће ти дође по једну госпођу, Живану. Нашка је, там из горњу чаршију. Брат ву Драгиша ту сас мене работи, па реко, ће стигне брже по њу нег' да гу шаљем на пошту (а и појефтино ме дође). Па тако, кад она беше ту, у торбу га гурну, па ће ти гу она да.

А ја, понављам ти, ако ти доакам у лајина ћу те фрљим!

Дом да си седиш и из Врање нема бегане.

TATKO

Данијела СТАНКОВИЋ

УМЕСТО ПЕСМЕ (ДАЈЕМ РЕЧ)

Дајем реч
да ћу подржати
нерад
криминал
корупцију
незнање
јавашлук
силовање...
Учинићу све да они
који имају
имају више
који немају
немају ништа.
Трудићу се да сваки
дан буде гори
од претходног
да цене расту
плате падају.
Да се што мање
рађају деца
а што више умире
да из земље
нико не сме
да у земљу
нико не може.
Да је што више
незапослених
да запослени
немају шта да раде...
Да нема хлеба
шећера
зејтина
меса
млека...
Да нема ништа
али има мене
јер Ја сам ваш
председнички
кандидат
и другог кандидата
немате.
И то није све
ДАЈЕМ РЕЧ
биће још горе.

Русомир Д. АРСИЋ

БЛУДНИ СИН

Јеретици и вештице,
У отпору народ скаче,
Дошло време за вешала,
За стрељање и ломаче.

Сачувати праву веру
Бога Маркса и Лењина,
И спасити Бога Оца
Од освете блудног сина.

Или стрељан, ил обешен,
Ил згорео на ломачи,
Блудни син ће бар сазнати:
Не сме с оцем да се качи.

Па нек онда и сам види
Да л' му више отпор вреди,
Метак, омча и ломача -
Или оца да наследи.

Растко ЗАКИЋ

ВРЕМЕ

Просу се време ко просо
Дрхте му дрхте колена
Подсећа на старца босог
И на мирис сувог полена

Време се у меморији крије
Затвори за собом врата
По њему сабласном ријем
Померам му тешка клатна

Време кроз вене кружи
Палаца ко змија лута
Дува ко ветар јужни
Свикао да увек лута

Просу се време ко просо
Једва га дозива ум
Ено га замако косом
Трчи низ гладни друм!

Жарко БУРОВИЋ

ПРЕДИЗБОРНА ОБЕЋАЊА

Ових дана, пред изборе,
док припреме задње теку,
званичници на све стране
маказама врпце секу.

С много помпе дарују нам
један сокак, пола моста,
темељ нове спортске хале,
а ми скромни па нам доста.

Али они ту не стају,
важна им је наша срећа,
пљуште разна обећања,
помињу се чуда већа.

Стамбене ће зграде дићи,
велелепне к'о палате,
стару штедњу са каматом
планирају да нам врате.

А избори када прођу,
од безбројних бајних чуда
добићемо засигурно
само - муда од лабуда!

Ђокица МИЉКОВИЋ

СРПСКО ПЕВАЧКО ДРУШТВО "ОПОЗИЦИЈА" (По Ј.Ј. Змају)

Вежбали су, вежбали,
од среде до петка,
ал' се нису макли
даље од почетка.
Ништа више не увежба
хорска дружба та,
него што је и пре знала:
ја па ја, ја па ја!...

Светомир МОМИЋ

УЛАЗНИЦА ЗА ПАКАО

На капији пакла,
Ко надлежно лице,
Ђаво вредно цепа
Скупе улазнице.

Гужва невиђена,
Сам би ђаво знао,
Зашто народ тако
Хрли у пакао!

(И да целог живота
Свако се акао -
Да заради једну
Карту за пакао!)

Али зато ђаво
Чашћу гарантује
Да гледалац сваки
Лично учествује.

Јер програм је такав,
Док представа тече
Свако има право
Да се лично пече.

А не неактивно
Само да посматра,
Кад већ гори вечно
Таква дивна ватра.

Јер ово је ипак
Посебна прилика
Где од првог чина
Гори и публика.

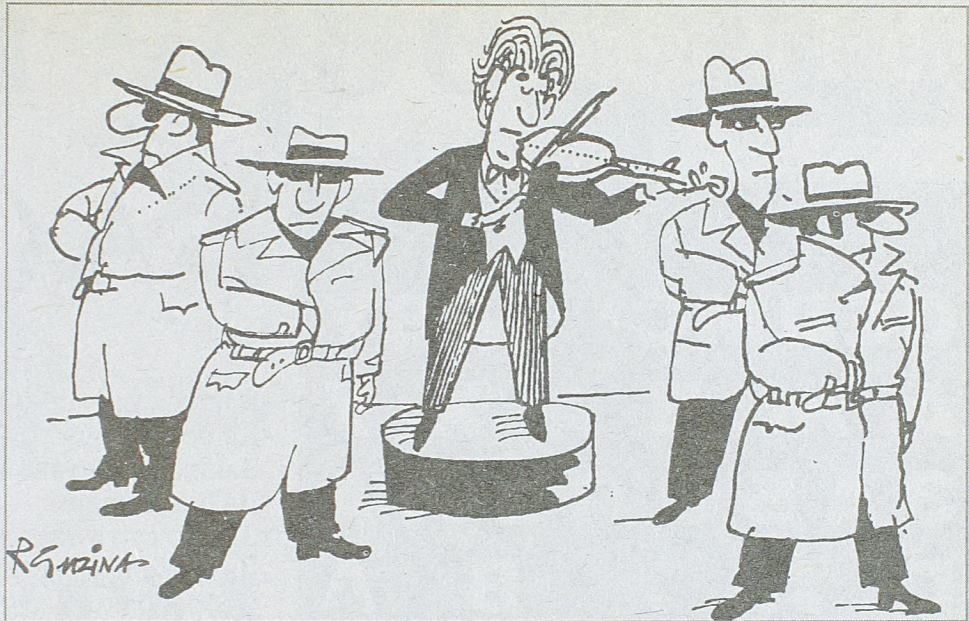
Паклена је представа
Изванредан повод
Да приуштиш себи
Незапамћен провод.

Док се у пламену
Вртиш као чигра,
Бићеш главни глумац -
Све док траје игра.

За крај се предвиђа
Да се дигне знамен:
Вечна успомена
На вечити пламен.

Учеснике представе
Трајно да подсећа:
И у паклу може
Да се нађе срећа.

Растко ЗАКИЋ

ТРАЖЕЊЕ ИЗЛАЗА

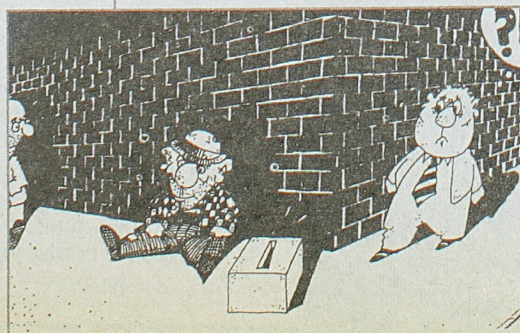
Најтеже је смислити излаз
Из коже или сличног теснаца
Стављају зло на рану живу
Угоне сумрак у очне дупље
Да не можеш ни часка одахнути.

Извучем из страха властити крик
Да отерам црне госте
Терам их уз јарка светла
Да се боље види њихов бег
Да се види забран где се крију.

Најтеже је смислити излаз
Из коже која љуто пишти
Као да су је засекли ножеви
У сваком задремао јаук
Кад се из дремежа тргне
Аушвиц исцрта на бодежу!

Исцрта голе вратове и зебњу
Мешају се са земљом трудном
Памћење им је једини темељ!

Жарко БУРОВИЋ

Карикатуре:
Ранко ГУЗИНА и
Томислав КРАУПА

Трт добре наде

БА(Ј)КА

●
**СЕДМОГЛАВУ
А Ж Д А Х У
ЗАБОЛЕЛА
Г Л А В А**
●

Седмоглаву аждаху заболела глава и она оде свом личном лекару.

-Која Вас глава боли? - пита лекар.

-Ова! - показа му аждаха.

-Мораћу да је ампутирам, то је једини лек! - рече лекар, који је помало био и хирург судећи по речи "ампутирам" коју је употребио уместо речи одсечем. Лекар узео секирицу, махну њоме и одсече аждахи главу.

Аждаха оде кући певајући.

За два дана ето је опет, боли је глава.

-Која? - пита лекар.

-Ова! - покаже аждаха другу главу.

-Мораћу да је ампутирам! - рече лекар и ампутира је.

И тако шест пута.

Када је седми пут дошла, са последњом главом на раменима и последњом главобољом у глави, аждаха покуша да убеди свог личног лекара (и помало хирурга) да размисли. Ипак, није глава слепо црево.

-Не и не, мораћу је ампутирати! То је најбољи лек против главобоље!

И одсече аждахи и седму главу.

Сада седмоглаву аждаху више не боли глава.

Љубивоје РШУМОВИЋ

-Зашто су ти тако велике уши, бако?
-Да боље чујем.
-Зашто су ти тако велике очи?
-Да боље видим.
-Зашто су ти тако велика уста?
-Да боље прогутам та говна!
-Добро, бако, ево ти гласачки листић.

Миодраг ЛАЗАРЕВИЋ

ПЕСМА ШУМСКОГ ЗЕЦА

Стрпали су ме у марицу
Позорници змија и твор
Потом привели у станицу
На информативни разговор.

Тамо инспектор дивљи вепар
Гађа у главу снопом од лампе:
"Ти си тај што трује духовни етар
и крши закон шумске штампе.

Тебе плаћају стране службе
Ловокрадице, ловачка друштва
Знамо ми ваше песничке дружбе
Све го издајник, до уштве уштва.

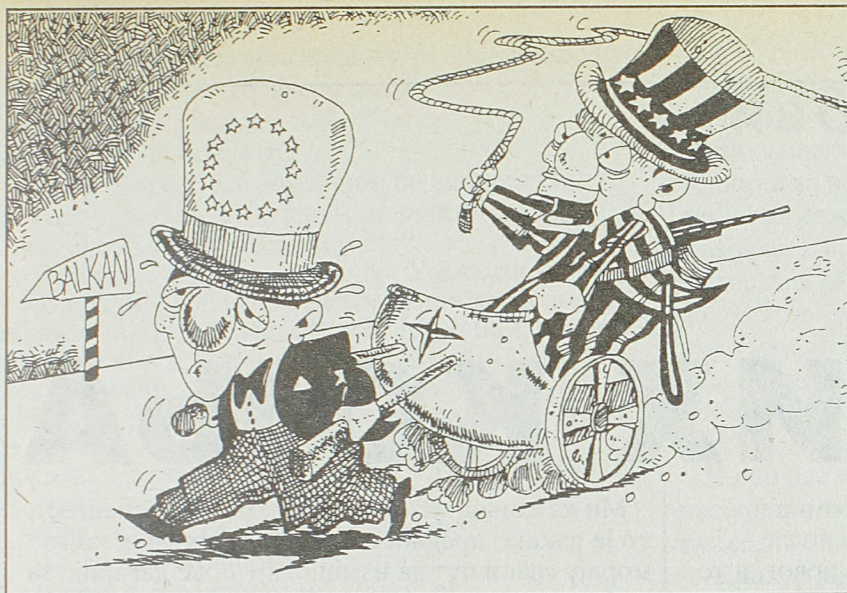
Пратимо ваше независне
Новине "Глас Купусног листа"
Па то је просто да звер свисне
Од лажи плаћених колмуниста.

Шта ће нам болнице, школе, стазе
Када затвора мало има
Да правни поредак шумски пазе
И цара звери над зверима.

Потпиши пријаву о песницима,
С'ким си бунио шумску нацију,
А цар лав меко срце има
Па можда зарадиш аболицију."

Ћутим и гледам просто ми жао,
Ја јесам зец са снагом бедном,
Ал' тол'ко ниско нисам пао -
-И њихово ће проћи једном.

Васа РАДОВАНОВИЋ

ЗЛАТНА РИБИЦА

Пензионерске дане проводим на реци. Не доручкујем никад, а често прескочим и ручак. Река ме смирује. Пецам и сањарим изолован од сивила свакодневнице. Забацам удицу и стрпљиво чекам... Никад ништа не уловим, али посматрајући једнолично плутање пловка на води, често западнем у лак дремеж сличан нирвани и сањам стари рибарски сан:

Као, ухватим ја златну рибицу, испоштујем рибарски кодекс и вратим је у воду, а она ми захвално каже: "Пљуни жеље, стари!" А ја, осокољен надом, узвикнем: "Пензија! Пензијаа! Пензијааа!" И, ту се пробудим схватајући да такве нереалне жеље не могу да испуне ни много крупније рибе.

И тако, из дана у дан, чекајући да се догоди чудо...

И догодило се! Пловак је задрхтао и нестало испод површине воде! Реаговао сам муњевито, ударајући контру! Пун погодак! Немоћна као Пензиони фонд, повећа бабушка копрцала се на удици! Испитивачки сам је посматрао док се пресијавала на сунцу попримајући златножуту боју. Истина, није била риба коју сам чекао годинама, али ни ја нисам био разочаран.

Поучен животним искуством, стрпао сам је у кесу и пожурио кући. Било је време ручку и знао сам да ће ми испунити бар једну жељу.

Радивоје ДАМЈАНОВИЋ

НАСТРАЊО

Поштом

"Уопште није важно ко започиње разговор о томе. Важно је да се започне."

"Треба да му кажете да сте спремне на секс, пре него што ствари постану исувише вруће, или је на њему да то учини, одмах на почетку првих знакова интимности."

"Треба рећи да је оргазам интензиван осећај заноса и дефинитивно представља изненађење."

"Ако желим хитно да нађем дечка и докажем другарицама да и ја то могу - не смем много да бирам."

"А шта сам могла него да пристанем..."

"Јана је била са два брата близанца, од којих је један био дечко, а други швалер."

"Он у једној руци држи чашу, а у другој мене око струка."

"Решила сам чврсто, да пре него што одем на море, још једном окушам срећу са Миланом Ристићем."

"Отишао сам код тетке, да не бих видео Данијелу."

/из часописа за тинејџерке "ФАЗОН - РОМАНТИКА"/

Љубивоје РШУМОВИЋ

28

МРТВИХ КОЊА

Аница је рекла да неће бити спремна пре десет, јер је мода тако смешна после сваког рата, а нарочито после првог, и то светског, и то тако смешна да је немогуће, апсолутно немогуће обући се пре десет, драги мој Арсеније... Драги мој Арсеније, лепо ти стоји та сабља, и не би морао да се љутиш на своју пулицу, лепо ти стоји то што си коњички официр, лепо ти стоје "полете" на раменима, лепо ти стоји да си рогоња... Драги мој Арсеније! Даћу ја њој драгог Арсенија кад једног јутра сачекам оног жутокљунца капларског испод њеног прозора и распарам му шкембе са овом "лепо ти стоји сабља, Арсеније"! Јадница, она мисли да ми је много стало до њене врснице, до њене обле, раскошне гузице, која се модерно распростире одавде до Љубања и натраг... Није јој јасно да ми је она, како и Мила, као и Спаса, као и Душанка само пролазни флерт, и да ћу је оставити на првом ћошку... Нека иде са оним репоњом из пешадије, који сваког лета остаје без прибора ринтајући по гудурама, копајући ровове, шљапкајући данима блато...

Свако јутро - чим се пробудим - морам да размишљам о тој блесавици која је победила светски рат својим женским оружјем али која мене неће исфолирати...

Драги мој Арсеније! Није твој драги Арсеније сисао храст на Златибору тридесет година! Ипак ми је несхватљиво да се сада, три године после рата - свака помисао на Аницу претвара у размишљање о рату, пустоши, бежању и бајонетима, врућинама и врућинама, о несташици хране, помањкању воде, о наредницима и капларима, о официрима пријатељским и непријатељским, о брдима, о брдима...

Обријао сам се убичајено.

И то је постало механичка работа као и много шта друго. Није било ни неке почетничке неспретности, која понекад зна да ме нервира. Али, осетио сам још једном да старим... Осредњост ме одувек узрујавала и подсећала на старост и инвалиде...

Па онда онај несносни кицош Драган са својим вицом о двадесет осам мртвих коња. Дobar виц, нема шта. Аница му се највише смејала... Ето и тај виц ме сад подсећа на Аницу, сто јој уштирканих подсукњи!

Као добили пешадинци вољно до девет...

Ми из коњице понекад имамо и до једанаест, то је дакако предност над тим репоњама, који морају сваки пут да измишљају нове лагарије за рапорт...

У девет и петнаест командир страже попише двадесет и девет репоња на један записник. Закаснили. /Међу њима мора да је био и онај жутокљунац Драгутин, што јуриша на Аницу... Његова је срећа што мене војни послови спречавају, иначе би он остао и без коже и без оне зализане фризуре.../

Сви на рапорт сутрадан код пуковника, дакако! Уђе први:

-Редов Рожајац Озрен, из прве чете трећег пешадијског, по заповести јавља се на рапорт!

-Где си био синоћ?

-Овај, господине пуковниче...

-Ћут' стрвино!

Тишина, мува се чује и Озреново срце... Мила мајко, пуковниче, преблаг си ти према њима, преблаг... То треба тојагом по туру, двадесет и пет, па двадесет и пет, па двадесет и пет... И буве да им поцркају у гаћама!

-Зашто си закаснио?

-Имам вереницу, далеко станује, чак у Коштици...

-Чак у Коштици...

-Јесте, па...

-Ћут' магарче!

Е мој пуковниче, дај ми те еполете само пет минута да им ја судим, мишевима пешадијским! Мајко моја!

-Па шта?

-Па у неко доба она погледа на сат и каже: "Јој, Озренчићу, девет је сати, караће те пуковник ако закасниш!" А ја је упитам: "Имаш ли ти неког коња, или слично, да га појашем па нећу закасни-ти?" Она ми изведе кљусину из штале, те ја галопом ударим, пречицом... И не би закаснио, него на сто метара пред касарном стропошта се она мрцина пода мном...

-И тако ти закасниш...

-Да, гос'н пук...

-Напоље!

Тако, тако вам треба лицмани! У швалерацију цело поподне, па им мало него хоће и увече до девет и петнаест... Ма немојте, да не бисте нешто и у готовом! А ти Арсеније гини овамо од државних и војних послова!

Улази други репоња, подавио реп, капу стиснуо у руци, презнојио се, звера околу...

-Добар дан, гос'н...

-Ћут', јарац брадати!

-Овај, редов Ђого Миладин, по заповести, покорно, дошао да се јавим на рапорт...

-А зашто си закаснио, ђогате?

-Вереница, гос'н пуковниче... У суседном селу, у Коштици... Па, у девет сати она погледа на сат и каже ми, опростите, овако: "Јој, Мили, девет је сатова, караће те пуковник..." А ја њој: "Дај ми неку бедевију, па сам ја за тили час у касарни, ништа ти не брини!" Она ми изведе бедевију, те ја појашем, и стигох на време, али не лези враже... На сто метара пред касарном скљока се бедевија, те ја наглавачке у јендек...

-Аха, скљока се и ти закасниш, не?

-Да, гос'н пуковниче, опростите...

-Напоље, јарац ниједан! Напоље!

Е, мој пуковниче, пушташ их ти без казне, симпатични су ти тако збуњени, тако сољени - недосољени а неспособни да измисле једну најобичнију лаж... Никад ту војске неће бити, мој пуковниче!

Не зна се ко је гори: да ли ти, или они! Ма какви, ниси мом пуковнику ни до кићанке! Значи ли шта би он урадио на твој месту?

-Шта?

-Закаснио сам...

-Шта?!

-Петнаест минута...

-Шта! Шта!

-Вереница, госн' пук...

-Шта, шта! Шта! Како се усуђујеш, магарчино једна над магарчинама! Шта! Шта! Петнаест дана на специјалне послове... Шта?

-Али, гос'н пук...

-Шта! Шта! Двадесет дана на специјал... у клозете! Напоље, говнару, напоље! Шта! Шта!

То је пуковник, мој пуковниче пешадијски... То је људина!

Примаш ти тако репоњу за репоњом, а они ти причају сви једну те исту причу о вереници из Коштице, о коњу који липсује на сто метара пред касарном, и у паузи између два рапорта слатко се смејеш тој наивној причи, и редовно пушташ репоње некажњене... Мој репоњски пуковниче!

Ја, Арсеније из првог коњичког кажем ти да си репоњски пекмез, а не пуковник!

Полизаће те једнога дана твоје репоње!

Улази двадесет осми твој посранац и каже:

-Редов Петровић Петар из прве чете трећег пешадијског јавља се на рапорт...

-Био си синоћ у Коштици код веренице, зар не?

-Јес', гос'н пуковниче, код веренице!

-У девет сати она ти је шапатам рекла:

"Перушко моја, закаснићеш ми, караће те пуковник!"

-Јес', гос'н пуковниче, шапатам!

-Ти јој онда кажеш: "Дам ми драга неку рагу да је појашем, стићи ћу ја ко змај на време!" И она ти изведе једног дората и ти га појашеш и стигао би на време, али на сто метара пред касарном дорат побрљи у бару и цркне, и ти тако закасниш...

-Јес', гос'н пуковниче, цркне и закасим!

-Напоље пробисвету! Напоље!

Слатко је то, знам ја, правити се строг, а у души осећати топлину. Тако ви то кажете: топлина за војника! То само ви пешадијски пекмези можете да осећате! Ту топлину и фазоне... Кад га казниш, мој пуковниче од пекмеза, кад га казниш он то памти и поштује док је жив! Кад оде у цивиле прича: "Што сам имао пуковника: строг као Бог! Васпитавао нас је војнички, спартански! Кажњавао је као мајка. Није код њега било лабаво, правило је људе од нас!" Да, да тако би требало да буде...

И ево нас код последњег твог репоње, улази као мокра кокош, зализане косе, швалер из прве руке...

-Каплар Драгутин... /Како ли се оно презива бараба, не могу да се сетим.../ ...јавља се на рапорт!

-Ти си синоћ, Драгутине био у Коштици код веренице?

-Да, гос'н пуковниче, код Анице!

-Не питам те за име, магарче! И у девет сати она ти је шапатам рекла: "Драги, закаснићеш, грдиће те пуковник..."

-Да, гос'н пуковниче, рекла је!

-А ти си јој рекао: "Дај ми макар какву рагу, да је појашем и у галопу одјурим, стићи ћу на време!" И она ти изведе рагу...

-Не, гос'н пуковниче! Она ми изгура аутомобил!

-Како?!

-И ја седнем у ауто-мобил и појурим као суманут овамо, и на сто метара испред касарне...

-Ћут', магарче! Откуд јој ауто-мобил?

-Ауто-мобил јој је купио један коњички официр на распродаји ратних трофеја...

Да, да, репоњски старешино, тебе је лако префолирати! Починеш да верујеш репоњи. А и треба да му верујеш, кад већ осећаш топлину око срца! Та жена је победила светски рат и могла је зарадити двадесет осам коња и један ауто-мобил, од двадесет осам будала и једног идиота војног!

-И ауто-мобил ти побрљи у бару и цркне?

-Не, гос'н пуковниче...

-Како смеш да кажеш "НЕ" старешини, барабо капларска!?

-Није ауто-мобил побрљио у бару, него је ударио у брдо мртвих коња и разлупао се...

-Напоље! Напоље шмиранти, магарци, напоље звекани, напоље!

Не вреди ништа мој пуковниче, не вреди! И ја сам их терао, али они су ти као мушице...

Отараш једног, врати се њих дванаест! Једино да им отсечеш реп и прирепке, па да их пустиш тако да базају полигоном, копају ровове, буше брда, шљапкају по бљузгавици шумадијској, али без прибора, без прибора, пекмезе мој од пуковника, да! Друге методе не помажу! Све сам ја покушао можеш ми веровати. Част ми коњичке!

Буре Барута

ЛИСТ БАЛКАНСКИХ САТИРИЧАРА И КАРИКАТУРИСТА / број 10
Уредник: Милош Тасић

Иво Сиромахов
(Софија)

ЈЕДНА НОЋ НА ГРОБЉУ

Ако ће човек да верује јавним медијима, енергетско поље изнад Бугарске обилује и натприродним силама.

Како иначе да се објасни факат да је сваки трећи бугарски грађанин

јал' екстрасенс, јал' врачара, јал' "контактор".

И ја сам се решио да опробам своје контакторске способности. Сео сам на трамвај и сишао на гробљу у Орландовцима. Ноћ - мрачна и студена, идеална за сусрет са духовима. Кренух између гробова и ево је, испред мене - прва авет. Седи на једној клупи и плаче.

-Зашто плачеш? - питам је.

-Ја сам Баук комунизма - каже она и рони нематеријалне сузе. - Лутао сам по Европи али су ме

одсвуда протерали. Само ме овде примају, али овде је одвратно. Се времена на време се срећем са Буком капитализма, и он ме умирује: "Само мирно, за 200 - 300 година Бугарска ће ући у Европу, Шенген ће пасти и ти ћеш опет да луташ, као и раније..." Али, да ил ће тако бити?

Запалих цигару и уздахнух. Чак и ако си авет, опет није лако. Седим са њима двојницом, шмрцам, кад одједном чујем и неко треће шмрцање. Чак и штуцање. Погледам, кад још једна авет, али женска, села је поред нас.

MEMBERS OF BALKAN SATIRICS' ASSOCIATION

Satiric Foundation - Sofia, Bulgaria
Starshel Weekly - Sofia, Bulgaria
House of Humor and Satire - Gabrovo, Bulgaria
Alchak Magazine - Sarajevo, Bosnia
Osten Magazine - Skopje, Macedonia
Association of the authors of caricatures - Podgoritz, Montenegro
Jurnal "Satiricon" - Bucurest, Romania
Oshishani Jez Magazine - Belgrade, Serbia
Danga Magazine - Belgrade, Serbia
Club "Zlatna katziga" - Krushevatz, Serbia
Museum of the Caricature - Istanbul, Turkey
To Pontiki Magazine - Athenes, Greece

-А у вас водки ест? - каже она и одмах схватисмо о чему се ради. Показује се да је то Широка Руска Душа, препуна туге и меланхолије. Пошто нисмо имали вотке, то ју је потпуно урнисало. Објасни нам да се мучи због краха словенске идеје, али је била толико припићу, да јој не поверовасмо. Баук комунизма је загрли, али им је загрљај изгледао некако хладан - не као раније.

Убрзо се нашој расплаканој групи придружи лепушкаста али увенула авет - Америчка машта.

Пожали нам се да је

била заведена и остављена, и више је се нико не сећа. Само очајни емигранти верују у њу, али за кратко. "Чим добију зелени картон - дозволу боравка, готово - заборављају ме!" - рече она и груну у плач. Ко зна докле би трајали ови очајни вапаји, да се не појави један мрачан тип - Баук са Балкана. Био је ђефлејисан, уби Баука комунизма, силова две аветкиње Руску душу и Американску машту и блажено захрка.

/С бугарског
Милош Тасић/

СТРШЕЛОВИ" ВИЦЕВИ

-Ђорђе, ти познајеш шумске печурке и које су од њих отровне?

-Познајем. А кога хоћеш да отрујеш?

Млади војник шаље баби пакет. Унутра се налази ручна бомба и писамце: "Драга бабо, ако повучеш овај прстен, ја ћу добити три дана одсуства".

-Оче, да ли је грех да се спава са девојком?

-Наравно да није синко. Али, ради се о томе да ви млади не спавате.

-Пре него што си се оженио са мном, звао си ме краљице. А сада?

-Сад сам постао републиканац.

Петогодишња кћи доктора Пирсона отвара врата.

-Да ли је доктор код дуће? - пита једна пациенткиња.

-Не, мадам. Сад је на операцији. Оперирше апендицит.

-Ау, како тешку реч умеш да изговориш. А да ли знаш шта значи?

-Наравно, мадам. Она значи хиљаду долара, не рачунајући анестезију.

Луси, почиње да спрема ручак за мужа, али када је он стигао, она је сва у сузама.

-Хтела сам да ти приредим изненађење, - јеца она. - Купила сам зеца за ручак, али нисам успела да му очупам перје...

Роберто баца милостињу у шешир слепца, који седи на улици, а овај разгледа паре и узима их.

-Ви сте исто толико слеп као и ја! - револтира се Роберто.

-О, сењор, ја само замењујем правог слепца. Он је отишао у биоскоп и замолио ме да поседим уместо њега. Ја лично нисам слеп, ја сам глувонем.

ДОСАДИЛО ЈОЈ

Мојој малој досадила
слама,
иште кућу са два
отомана!

БРОЈАНИЦА

Да л' је први, питао ме
Вуле.

Јеси, Вуле, кад не бро-
јим нуле!

ПИТАЊЕ

-Гаравушо, је л' те мајка тукла,
што си јој се у зору довукла?
-Није матер ни зуцнула, вала
у зору се са ћањом рвала!

ЗЕМЉОТРЕС

Ја сам своју стресо Вуку,
ко земљотрес Бањалуку!

ЖДРЕБЕ

Гледај, мала, како јашем ждребе.
Данас ждребе, а сутра ћу тебе!

ПАМЕТ

Ципела ми издрта на пети,
па ми рупа стално на памети!

ЗИМСКИ УГОЂАЈ

Соба тесна, до дувара
зима,
не мож' Јана да угоди
свима!

СПРЕМАЈ ДРАГА

Спремај драга спанаћ и
коприву,
да те волим ко Попај
Оливу!

КАЗНА

Мене отац за тарабу вез'о,
што сам жилу на цуре потезо!

ПЕЦАЊЕ

Дођи, дико, када падне киша,
има рибе и изван Тамиша!

ВЕЗИВАЊЕ

Хајде, драга, да вежемо јуне,
иначе би могло да те муне!

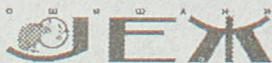
У ПРОЛАЗУ

Иде цура и жмигавцем креше,
у гужви ме задњим трапом чеше!

УЧИНАК

Моју малу сви одреда хвале,
подмирује пола Горње мале!

ВЕЋ ЈЕ НА КИОСЦИМА!

ОСНИВАЧ: Новинарско удружење - секција Београд у корист свога Потпорног фонда. Први број Ошишаног јежа изашао је 5. јануара 1935. године. ИЗДАВАЧ: ИП Ошишани јеж. Уређује уреднички колегијум. Директор и главни и одговорни уредник: МИЛОВАН ВРЖИНА. Редакција и администрација: 11000 Београд, Ресавска (Генерала Жданова) 28/IV Телефон и телефакс: 011 3232423; 011 3232211. Е-mail: jez@abclink.co.yu Жиро рачун: 40803-603-2-2035886 (БЕОБАНКА); 40803-603-5-3035886 (ПРВА ПРЕДУЗЕТНИЧКА БАНКА) Девизни рачун: 40801-620-6-71800779038900 Штампана: МРЉЕШ Кнеза Милоша 9, 11000 Београд

YCKOPO!

TOPPRESS

VIAGRA™

R E V I J A

**OD NAUKE
DO SMEHA!**

**SVE
O PILULI
KOJU JE SVET
ČEKAO
4000 GODINA**

+100 VICEVA I
KARIKATURA

POBEDE, MEDALJE... I DALJE... I DALJE...

Najbolji znaju: najviše se radi

kad stignete na vrh.

Ni mi ne spavamo na lovorikama.

Stvaramo još bolje veze

za novi kvalitet vaših komunikacija.

Tako u igri života možemo

zajedno da budemo na

pobedničkom postolju!

Telekom Srbija

Pokrovitelj jugoslovenske košarkaške reprezentacije

Mobilna
Telefonija
Srbije

064